

สรุปข่าวรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ 15 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 18 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง และนายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 24 เป็นเวลาพอสมควร และเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม

โดยก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ประธานฯ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เนื่องจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวานนี้ นายชาดา ไทยเศรษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี พรรคภูมิใจไทย ได้กล่าวในที่ประชุมในลักษณะเสียดสีใส่ร้าย ช่มชู้ประธานในที่ประชุมอย่างรุนแรงว่า ประธานในที่ประชุมไม่มีความเป็นกลาง กรณีที่ให้สมาชิกฯ ผู้อภิปรายเปิดสไลด์ที่มีนายชาดา ไทยเศรษฐ์ ถ่ายภาพพร้อมกับ ศปปส. และให้ประธานฯ ต้องขอโทษนายชาดา ไทยเศรษฐ์ นั้น ประธานฯ ได้เรียนนายชาดา ไทยเศรษฐ์ ว่าจะขอกลับไปตรวจสอบคลิปต่าง ๆ ที่นำมาเสนอ และขอทำความเข้าใจกับรัฐมนตรีว่า สภาได้มีคณะกรรมการตรวจสอบและวินิจฉัยความเหมาะสมในการนำเสนอข้อมูลของสมาชิกฯ โดยใช้ดุลพินิจในการพิจารณาถึงความเหมาะสม ซึ่งมีหลักเกณฑ์การพิจารณาข้อมูลประกอบการอภิปรายของสมาชิกฯ ที่กำหนดไว้ในวรรคสุดท้ายของหลักเกณฑ์ได้กำหนดว่า **ข้อมูลที่ไม่ต้องปกปิดหรือเบลอภาพ ได้แก่ ภาพคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการ บุคคลในวงงานของสภา หนังสือเวียน ประกาศ และระเบียบของหน่วยงานราชการ ซึ่งเป็นที่เปิดเผยต่อสาธารณชนในวงกว้าง** ดังนั้น การที่มีภาพของรัฐมนตรีและไม่ได้เบลอหน้าของท่านนั้น เป็นเงื่อนไขที่ได้ใช้กันมาตลอด จึงขอชี้แจงและทำความเข้าใจกับรัฐมนตรีว่าในที่ประชุมแห่งนี้ ประธานฯ ได้ให้เกียรติสมาชิกฯ ทุกท่าน ไม่ว่าจะอายุเท่าไร เมื่อเข้ามาอยู่ในห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎรซึ่งประชาชนได้ให้ความไว้วางใจให้มาเป็นตัวแทน สิทธิและเอกสิทธิ์ของทุกท่านจะเท่าเทียมกัน ประธานฯ ได้พยายามดำเนินการประชุมในฐานะที่ท่านได้เลือกให้มาเป็นตัวแทนในการประชุมก็พยายามรักษาความยุติธรรม และไม่มีประโยชน์อันใดที่จะเข้าข้างหรือลำเอียงกับใคร

(1) กระตุ้ถาม

1.1 กระตุ้ถามสดด้วยวาจา

1.1.1 กระตุ้ถาม เรื่อง การแก้ไขปัญหาคัดเซาะชายฝั่ง อำเภอปากพนัง และอำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช โดย นายพิทักษ์เดช เดชเดโช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พื้นที่ที่อยู่ในแนวการกัดเซาะชายฝั่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันได้เกิดปัญหาคัดเซาะชายฝั่งอย่างต่อเนื่องทำให้พี่น้องประชาชนได้รับความเดือดร้อน ไม่ว่าจะเป็น พื้นที่ทำมาหากิน พื้นที่ทางการเกษตร และที่อยู่อาศัย ซึ่งยังไม่ได้รับการแก้ไขและการดูแลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรณีที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเกิดมรสุมในทุกปีทำให้พื้นที่บริเวณชายฝั่ง อำเภอปากพนัง และอำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้รับผลกระทบ และที่ผ่านมาได้หารือในสภาฯ มาแล้ว 2 ครั้งแต่ยังไม่ได้รับการแก้ไข โดยได้หารือร่วมกับกรมโยธาธิการและผังเมืองเพื่อศึกษาและออกแบบการก่อสร้างเขื่อนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งให้กับพี่น้องประชาชน แต่เนื่องด้วยพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในความดูแลของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาระหว่างรัฐกับรัฐ โดยตลอดแนวชายฝั่งอำเภอปากพนัง ครอบคลุมพื้นที่ 6 ตำบล และอำเภอหัวไทร ครอบคลุมพื้นที่ 2 ตำบล เป็นระยะทางทั้งหมด 73 กิโลเมตร ซึ่งในปีงบประมาณ 2559 – 2565 ได้รับงบประมาณในการก่อสร้างไปแล้ว 15 โครงการ เป็นระยะทางรวมทั้งสิ้น 15 กิโลเมตร งบประมาณ 1,300 กว่าล้านบาท ปัจจุบันกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ทำการออกแบบเขื่อนป้องกันตลิ่งริมทะเลพื้นที่ชายฝั่งในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เสร็จแล้ว 2 พื้นที่ จึงขอความอนุเคราะห์ในการสนับสนุนงบประมาณในพื้นที่ตำบลแหลมตะลุมพุก ระยะทาง 3,884 เมตร และในพื้นที่ตำบลปากพนังฝั่งตะวันออก ระยะทาง 4,100 เมตร ทั้ง 2 โครงการได้เข้าสู่การพิจารณาของคณะทำงานเพื่อพิจารณากลั่นกรองและให้ข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อโครงการ มาตรการ ระเบียบ หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติสำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหาคัดเซาะชายฝั่งในภาพรวมและเชิงพื้นที่ โดยมติที่ประชุมเห็นควรให้กรมโยธาธิการและผังเมือง ทบทวนโครงการเพื่อเสนอคณะทำงานเพื่อพิจารณากลั่นกรองฯ ในปีงบประมาณถัดไป เพื่อพิจารณาในการเห็นชอบนำไปสู่การทำรายงานประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม (EIA) เพื่อเสนอสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้นที่ชายฝั่งที่ได้รับผลกระทบอีกพื้นที่หนึ่งคือ ตำบลขนานนาก ระยะทางประมาณ 850 เมตร ยังประสบปัญหาคัดเซาะจากคลื่น โดยที่ผ่านมาได้มีหนังสือจากอำเภอปากพนังไปยังกรมโยธาธิการและผังเมือง ซึ่งได้ร่วมกันพิจารณาโครงการและทำประชาคมร่วมกับพี่น้องประชาชนจนเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ส่วนพื้นที่บริเวณอำเภอหัวไทร ยังคงเกิดปัญหาทุกปีเป็นระยะเวลานาน ทำให้ประชาชนเกิดความหวาดระแวงว่าจะไร้ที่อยู่อาศัย เนื่องจากยังไม่ได้รับการแก้ไขจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงขอสอบถามว่า กรมโยธาธิการและผังเมืองได้เสนอ

โครงการเขื่อนหินใหญ่ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล ตำบลปากพ่องฝั่งตะวันออก และตำบลแหลมตะลุมพุก ซึ่งประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรงและซ้ำซาก โดยเป็นการเสนอโครงการต่อเนื่องจากโครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล ที่เคยเสนอไปแล้วก่อนประกาศ EIA แต่คณะกรรมการกลั่นกรองฯ ให้กลับไปทบทวน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะแก้ปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนอย่างรวดเร็วและเป็นรูปธรรมได้อย่างไร และที่ออกประกาศเมื่อเดือนมิถุนายน 2566 ให้นำเขื่อนติดแนวชายฝั่งทางทะเลทุกขนาดกลับมาจัดทำรายงาน EIA ใหม่จากที่เคยยกเลิกเขื่อนติดแนวชายฝั่งทะเลขนาด 400 เมตร ไม่ต้องจัดทำรายงาน EIA เมื่อเดือนธันวาคม 2556 เพื่อให้ทันต่อการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่าง ทางกระทรวงฯ จะพิจารณางดเว้นการจัดทำรายงาน EIA ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติซ้ำซากหรือพื้นที่ที่ประสบปัญหาคลื่นลมรุนแรงทุกปี เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้ประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวได้หรือไม่

พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตอบกระทู้ถามว่า ประเด็นการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอำเภอปากพ่อง และอำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช นั้น พื้นที่ดังกล่าวกรมโยธาธิการและผังเมืองมีโครงการที่จะสร้างเขื่อนหินใหญ่เรียงเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ซึ่งก่อนหน้านี้ในบางบริเวณได้มีการก่อสร้างเขื่อนหินทิ้งในพื้นที่ดังกล่าวอยู่แล้ว โดยกรมโยธาธิการและผังเมืองได้เสนอโครงการต่อคณะกรรมการบูรณาการด้านการจัดการการกัดเซาะชายฝั่งทะเลพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติให้กลับไปทบทวนโครงการ เนื่องจากมีความกังวลเรื่องผลกระทบต่อเนื่องจากการดำเนินโครงการ และอาจจะส่งผลกระทบต่อปายแหลมตะลุมพุกได้ นอกจากนี้ ประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวต้องการเขื่อนกันคลื่น ซึ่งเป็นโครงการที่มีความแข็งแรง มีความคงทนถาวร แต่ปัจจุบันกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้แก้ไขโดยการปักรั้วไม้ชะลอคลื่นซึ่งเป็นโครงการไม่ถาวรและอยู่ได้ไม่นาน ประชาชนในพื้นที่จึงไม่เห็นด้วยกับวิธีดังกล่าว ประกอบกับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนดว่า การสร้างเขื่อนกันคลื่นทุกขนาดต้องทำ EIA ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่จึงมีความล่าช้า ทั้งนี้ กระทรวงฯ ได้ให้ความสำคัญต่อความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ในช่วงเดือนมกราคมได้มอบหมายให้ ร้อยเอก รชฎ พิสิษฐบรรณกร ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงไปรับฟังปัญหาและหาแนวทางการแก้ไข รวมทั้งสั่งการให้กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งดำเนินการปักรั้วไม้ดักทรายเป็นระยะทาง 200 เมตร เสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อลดผลกระทบบริเวณชายฝั่งและบรรเทาความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน ปัจจุบันอยู่ในระหว่างติดตามผลการดำเนินงานในส่วนพื้นที่ชายฝั่งอำเภอปากพ่อง การแก้ไขปัญหาต้องใช้รูปแบบที่เหมาะสมและไม่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ข้างเคียง โดยมอบหมายให้นักวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้คณะกรรมการบูรณาการฯ ลงพื้นที่ไปศึกษารูปแบบและแก้ปัญหาที่เหมาะสมให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน ซึ่งจะเสร็จสิ้นประมาณปลายเดือนมีนาคมที่จะถึงนี้ เมื่อประชาชนได้รับความเดือดร้อน กระทรวงฯ ได้แก้ไขปัญหา

ระยะสั้นโดยการปักรั้วไม้ดักตะกอนทราย ส่วนการแก้ปัญหาระยะยาว กระทรวงฯ ได้พยายามเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ หากเป็นรูปแบบที่ต้องทำ EIA ตามกฎหมาย ทางกระทรวงฯ จะให้คำแนะนำเพื่อเร่งรัดกระบวนการ เพื่อให้การแก้ไขเป็นไปด้วยความรวดเร็ว สำหรับการงดเว้นการทำรายงาน EIA นั้น กระทรวงฯ จะสั่งการให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชี้แจงรายละเอียดต่อสมาชิกฯ ต่อไป

1.1.2 กระทู้ถาม เรื่อง กฎกระทรวงสาธารณสุขที่ประกาศล่าสุดในการกำหนดปริมาณยาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ที่ทำให้สันนิษฐานว่ามีไว้ครอบครองเพื่อเสพ โดย นายสัญญา นิลสุพรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ พรรครวมไทยสร้างชาติ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เนื่องด้วยในขณะนี้กระแสสังคมมีความรุนแรงอย่างมากเกี่ยวกับกฎกระทรวงสาธารณสุขที่ประกาศล่าสุดในการกำหนดปริมาณยาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ที่ทำให้สันนิษฐานว่ามีไว้ครอบครองเพื่อเสพ โดยในกฎกระทรวงได้มียาเสพติดหลายประเภท แต่ยาเสพติดที่เป็นประเด็นที่สุดคือแอมเฟตามีน หรือยาบ้า ซึ่งเราคงต้องยอมรับว่ายาบ้าเป็นยาเสพติดที่ในปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ง่ายแทบในทุกหมู่บ้าน ทุกชุมชน จะต้องมียาบ้าเข้าระบาด และจากการออกกฎกระทรวงดังกล่าวได้มีความคิดเห็นทั้งคัดค้าน ทักท้วงให้เห็นถึงช่องโหว่ต่าง ๆ และความเป็นห่วงว่าจะเป็นการทำให้เยาวชนเข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายหรือไม่ และในเรื่องของการที่ยาเสพติดในปัจจุบันโดยเฉพาะยาบ้า มีการซื้อขายได้อย่างสะดวกสบาย โดยเมื่อวานนี้เพิ่งมีข่าวการจับกุมผู้ค้า ซึ่งผู้ค้ายอมรับว่าจากการประกาศกฎกระทรวงดังกล่าวนี้ทำให้การค้าขายคึกคักเพราะลูกค้าสั่งมากขึ้น จึงเป็นประเด็นที่สะท้อนให้เห็นว่าการที่กำหนดกฎกระทรวงนี้จะมีความเหมาะสมหรือไม่ อีกทั้งยังมีความเป็นห่วงใยในเรื่องของการบำบัดผู้ที่ผ่านการตรวจสอบว่าเป็นผู้เสพยาว่าการบำบัดจะสามารถบำบัดผู้ที่ติดยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด สถานที่รองรับการบำบัดมีความพร้อมหรือไม่ จึงขอสอบถามถึงเหตุผลและที่มาของกระบวนการต่าง ๆ ในการกำหนดปริมาณยาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ที่ทำให้สันนิษฐานว่ามีไว้ครอบครองเพื่อเสพ และตัวชี้วัดทางการแพทย์ที่กำหนดไว้ว่า 5 เม็ด ส่งผลต่อจิตประสาทนั้น ในกรณีหากเสพทุกวัน ๆ ละ 1 เม็ด หรือ 2 เม็ด จะมีผลหรือไม่ และจำนวน 5 เม็ด จะตอบโจทย์หรือไม่ รวมทั้งความพร้อมในการบำบัด ทั้งในเรื่องของสถานที่ และการติดตามผู้ที่ได้รับการบำบัด มีแผนงานอย่างไร และมีความพร้อมมากน้อยเพียงใด

นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตอบกระทู้ถามว่า กฎกระทรวงที่มีการกำหนดปริมาณยาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ที่ทำให้สันนิษฐานว่ามีไว้ครอบครองเพื่อเสพที่ได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 นั้น เหตุผลประการที่ 1 คือเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ในมาตรา 107 วรรคสอง กำหนดว่า การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ประเภท 2 หรือประเภท 5 หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 1 หรือประเภท 2 ในปริมาณเล็กน้อยซึ่งไม่เกินปริมาณที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ในกฎกระทรวง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ จึงเป็นที่มาที่มีความจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงรองรับการใช้บังคับตามประมวลกฎหมายยาเสพติดนี้ และในวรรคหนึ่งของมาตรา 107 ได้ห้ามครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ประเภท 2 หรือประเภท 5 หรือวัตถุออกฤทธิ์ประเภท 1 หรือประเภท 2 เพื่อเสพ ซึ่งมีบทลงโทษจึงถือว่าหากครอบครองก็มีความผิดตามกฎหมายในวรรคสองนี้เป็นไปเพื่อรองรับเจตนาบรรณหรือจุดมุ่งหมายของกฎหมายฉบับนี้ที่ต้องการให้โอกาสกับผู้ที่หลงผิดได้มีโอกาสกลับตัวเป็นคนดีในสังคม และต้องการแยกผู้เสพออกจากผู้ค้า โดยผู้ที่หลงผิดอยู่ในขณะนี้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและมีพฤติกรรมเสพเป็นผู้ใช้ ผู้เสพ ผู้ติด มี 1,900,000 คน คนเหล่านี้อยู่ในชุมชน อยู่ในบ้านเมืองเรา หากไม่แก้ปัญหาคงกลุ่มนี้ก็จะมีความผิดที่เลวร้ายหนักขึ้นและผันตนเองไปเป็นผู้ค้า จึงต้องแก้ไขคนกลุ่มนี้และป้องกันไม่ให้เกิดกลุ่มใหม่ จึงให้โอกาสว่าหากมีครอบครองไว้ไม่เกินกำหนดให้สันนิษฐานเบื้องต้นไว้ก่อนว่ามีไว้เพื่อเสพ เพื่อเข้ารับการบำบัดรักษาและไม่ต้องรับโทษ สำหรับที่มาของการกำหนดปริมาณนั้น ได้มีคณะกรรมการที่ประกอบด้วยหลายภาคส่วนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกรรมการที่อยู่ในกรรมการบำบัดฟื้นฟูรักษาเสพติด ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธาน ประกอบด้วย ฝ่ายของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) กระทรวงยุติธรรม ทหาร ตำรวจ อัยการ และกระทรวงสาธารณสุข ร่วมกันพิจารณาว่าปริมาณที่เหมาะสมที่จะตอบโจทย์ของคำว่า ในปริมาณที่เล็กน้อยตามกฎหมายบัญญัติไว้ คืออะไร โดยยาบ้านั้นมีข้อสรุปอยู่ที่ 5 เม็ด หรือ 5 หน่วยการใช้ น้ำหนักสุทธิไม่เกิน 500 มิลลิกรัม สำหรับเม็ด 100 มิลลิกรัม เหตุผลที่ได้รับทราบจากการที่รับฟังคณะกรรมการพิจารณา คือ 1. เหตุผลทางการแพทย์ โดยใช้ลักษณะของอาการที่เกิดขึ้นจากยาเสพติดเป็นตัวชี้วัด ในทางการแพทย์หากมีผู้เสพยาบ้าในปริมาณที่เกิน 5 เม็ด จะเริ่มมีอาการทางจิต หวาดระแวง กระสับกระส่าย ก้าวร้าว 2. เหตุผลเกี่ยวกับตัวผู้เสพ พฤติกรรมการเสพ โดยผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงให้เหตุผลว่า จากสิ่งที่พบนั้นผู้เสพมักจะพกยาอยู่ที่ 1 - 3 เม็ด มักไม่เกิน 5 เม็ด เพื่อเอาไว้เสพ จึงเป็นข้อสันนิษฐานว่าหากเกิน 5 เม็ดแล้วน่าจะมีเหตุผลอื่น 3. เหตุผลเกี่ยวกับการค้าขาย โดยให้เหตุผลว่าผู้ค้าส่วนใหญ่จะทำแพ็คเกจอยู่ที่ 10 เม็ด สำหรับลูกค้ารายย่อยเพื่อค้ำทุ่นและขายได้มากขึ้น การแบ่งย่อยเป็น 5 เม็ด จะไม่ค้ำทุ่น และ 10 เม็ดนั้น เห็นว่าผู้ซื้อสามารถมีทุนทรัพย์ในการซื้อได้ จึงได้กำหนดอยู่ที่ 5 เม็ด ทั้งนี้ การกำหนดของคณะกรรมการไม่ได้สิ้นสุด โดยได้มีการเสนอเป็นร่างกฎกระทรวงและนำร่างกฎกระทรวงนี้เข้าสู่เวทีการรับฟังความคิดเห็นในช่วงเดือนพฤศจิกายน จำนวน 15 วัน ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ หลังจากนั้นก็นำความคิดเห็นทั้งหลายมาประมวลว่ามีความเห็นด้วยหรือเห็นต่างอย่างไร ซึ่งแน่นอนว่ามีเห็นต่าง แต่ส่วนใหญ่เห็นด้วย เราจึงได้นำร่างกฎกระทรวงนี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2566 กับร่างและหลักการของการกำหนดปริมาณยา ร่างนี้จึงถูกส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบและพิจารณาว่าเป็นไปตามแบบแผนขั้นตอนการเสนอกฎกระทรวงหรือไม่ จากนั้นคณะกรรมการกฤษฎีกาส่งกลับมาที่กระทรวงสาธารณสุข ตนในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่และอำนาจในการลงนามในกฎกระทรวงนั้น

โดยได้ลงนามเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2567 และประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567

นอกจากนี้ ในเรื่องของการเสพยาเสพติดนั้นหากมีปริมาณที่สะสมก็จะออกฤทธิ์ต่อสมอง ทำลายสมอง จิตใจ และร่างกายได้เช่นเดียวกัน หากใช้ติดต่อกันแม้จะเป็นปริมาณเล็กน้อย แต่มีการใช้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้แบ่งลักษณะอาการของผู้เสพยาโดยอาศัยอาการทางจิตเป็นหลัก พบว่า กลุ่มผู้ใช้คือผู้เสพยา 1 - 2 เม็ด ในแต่ละวันนั้นจะไม่มีอาการทางจิต จึงถือว่าเป็นผู้ใช้ประเภทที่ 1 หากจัดสีจะเป็นประเภทสีเขียว ซึ่งกลุ่มนี้ ในปี 2566 มีถึง 1,460,000 คน และปี 2567 ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2567 มี 26,000 คน แต่หากเสพยาเกิน 5 เม็ดจะเริ่มมีอาการกระสับกระส่าย ก้าวร้าว อารมณ์รุนแรง จดอยู่ในประเภทสีเหลืองและสีส้ม กลุ่มนี้ในปี 2566 มีถึง 456,000 คน ปี 2567 มี 3,000 คน สำหรับกลุ่มที่เป็นสีแดงหรืออันตรายหรือเป็นผู้ติดยาและพร้อมที่จะเป็นอันตรายต่อสังคม เรียกว่า Serious Mental Illness with High Risk to Violence (SMI-V) เป็นกลุ่มที่มีอาการทางจิตที่จะเป็นอันตรายต่อสังคม ขนาดนี้ ป.ป.ส. มีตัวเลขอยู่ในมือ 4,400 กว่าคน เข้าสู่การบำบัดแล้ว 4,000 คน เหลือประมาณ 400 คน ที่กำลังอยู่ในขั้นตอน กลุ่มนี้ในปี 2566 มี 35,000 คน ในปี 2567 มี 5,000 คน สำหรับเรื่องความพร้อมของสถานบำบัดนั้น นโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติซึ่งนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภาว่า จะต้องลดจำนวนผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้ได้ภายใน 1 ปี และมีการประกาศยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนและแผนดำเนินการที่ชัดเจนคือปลูก เปลี่ยน ปราบ เปลี่ยนคือ ปลูกชุมชนให้เข้มแข็ง เปลี่ยนผู้เสพยาเป็นผู้ป่วย ปราบปรามสกัดกั้น ยึดทรัพย์ผู้ค้ำ และจัดการผู้มีอิทธิพล เราจึงนำนโยบายนี้มารองรับในนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข โดยใช้เป็นนโยบายที่ต้องเร่งรัดปฏิบัติการให้แล้วเสร็จภายใน 100 วัน หรือ Quick Win 100 วัน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้เตรียมการรองรับ โดยกำหนดให้มีสถานบำบัดยาเสพติดกระจายไปทุกจุด ในโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน ที่เป็นการบำบัดทางการแพทย์ทั่วประเทศ มีมิชชันนารีรักษ้อยู่ในโรงพยาบาลชุมชน รองรับการบำบัดอยู่ถึง 153 แห่ง และมีหน่วยงานด้านยาเสพติดและจิตเวชในโรงพยาบาลชุมชน ถึงร้อยละ 80 ดังนั้น จึงมั่นใจว่ามีความพร้อมในการรองรับ อีกทั้งยังมีสถานบำบัดที่ใช้ชุมชนเป็นฐานในการบำบัด (Community Based Treatment and Rehabilitation : CBTx) ซึ่งสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนเพื่อรองรับการบำบัดโดยไม่ต้องนำคนออกจากชุมชน เพราะปัญหาที่พบที่ทำมาในอดีตและไม่ประสบความสำเร็จเพราะเราแยกผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไปบำบัดอีกที่หนึ่ง เมื่อครบกำหนดแล้วส่งกลับมาชุมชนซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมเดิมทำให้กลับมาเสพยาอีก ดังนั้น กฎหมายนี้จึงเป็นสิ่งที่ต้องทำในมีวิธีการใหม่ โดยใช้ว่าชุมชนเป็นฐานในการบำบัด ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมี 5 เสือ คือ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายทหาร ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายสาธารณสุข และฝ่ายท้องถิ่น ร่วมมือกันไอบอ้อมชุมชน มีพื้นที่ที่ประสบผลสำเร็จอยู่หลายพื้นที่ โดยขณะนี้ได้ดำเนินการไปถึง 100 ชุมชน หลังจากวันที่ 24 มกราคม ที่ผ่านมา ได้เปิดอบรมเชิงปฏิบัติการโดยเชิญคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับอำเภอซึ่งเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อน

เรื่องนี้เข้ามาประชุมสัมมนาและร่วมกันกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อทำชุมชนให้เข้มแข็งซึ่งเริ่มกระจายไปทั่วประเทศ โดย 200 อำเภอทั่วประเทศรับไปดำเนินการใน 31 จังหวัด ดังนั้น กระทรวงสาธารณสุข มั่นใจว่ามีความพร้อมโดยเฉพาะเรื่องของ CBTx หรือชุมชนบำบัดที่จะเป็นสถานบำบัดฟื้นฟูทางสังคม ซึ่งการบำบัดนี้ แยกออกเป็น การบำบัดทางแพทย์และการบำบัดทางสังคม ผู้ที่ไม่มีอาการ แต่เป็นผู้เสพหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เราจะนำเข้าสู่การบำบัดทางสังคมก่อนที่จะคืนสู่สังคม โดยบำบัดในเรื่องของมิติสุขภาพทางด้านร่างกายและจิตใจเพื่อให้มีความเข้มแข็ง มิติทางด้านปัญญา มิติทางด้านอาชีพและการศึกษา สถานะทางสังคม เตรียมชุมชนที่จะโอบอุ้มเข้าใจและให้อภัยเขาเหล่านั้น ซึ่งเป็นหลักการที่เชื่อว่าภายใต้กฎหมายฉบับนี้ การคืนคนดีหรือให้ออกาคนที่หลงผิดเข้าสู่สังคมจะเป็นวิธีการแก้ไขปัญหา

สำหรับกระทู้ถามสดด้วยวาจา ลำดับที่ 3 โดย นางสาวภคมน หนูนอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถามนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี มอบหมายให้ นายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ตอบกระทู้ถาม แต่เนื่องจากนายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรี ผู้ตอบ อยู่ระหว่างการเดินทางมายังอาคารรัฐสภา ประธานฯ จึงขอเลื่อนกระทู้ถามที่ 1.2.3 เรื่อง ติดตามความคืบหน้าโครงการขยายถนน เส้น 106 ช่วงอำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ถึงอำเภอลี้ จังหวัดลำพูน และถนนหมายเลข 106 ช่วงตำบลแม่ตีน อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ถึง ตำบลบ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน โดย นายรังสรรค์ มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขึ้นมาพิจารณา ก่อน ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

1.2.3 กระทู้ถาม เรื่อง ติดตามความคืบหน้าโครงการขยายถนน เส้น 106 ช่วงอำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ถึงอำเภอลี้ จังหวัดลำพูน และถนนหมายเลข 106 ช่วงตำบลแม่ตีน อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ถึงตำบลบ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน โดย นายรังสรรค์ มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ปัจจุบันถนนแผ่นดินหมายเลข 106 ช่วงอำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ถึงอำเภอลี้ จังหวัดลำพูน เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร ซึ่งเป็นเส้นทางลัดที่สามารถเชื่อมต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมถึงเป็นถนนหลักที่ใช้ในการขนส่งพืชผลทางการเกษตรจากภาคเหนือไปยังกรุงเทพฯ และภูมิภาคอื่น ๆ เนื่องจากสามารถช่วยย่นระยะทางในการขนส่ง ลดต้นทุนค่าเชื้อเพลิงได้เป็นจำนวนมาก โดยที่ถนนเส้นนี้มีความคับแคบและคดเคี้ยว โดยเฉพาะในส่วนที่ตัดผ่านอุทยานแห่งชาติดอยงมมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นอย่างมากและหลายครั้งได้สูญเสียชีวิตและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก โดยเมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 กระทรวงคมนาคมได้อนุมัติงบประมาณในการศึกษาวิจัยและออกแบบถนนในช่วงนี้จำนวน 35 ล้านบาท เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

ในการคมนาคมจาก 2 ช่องจราจรเป็น 4 ช่องจราจร และถนนหมายเลข 106 ช่วงตำบลแม่ตื่น อำเภอเถลิง จังหวัดลำพูน ถึงตำบลบ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน มีรถสัญจรผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก เฉลี่ยวันละ 14,000 คัน แต่เนื่องจากถนนช่วงดังกล่าวมีปัญหาทางคับแคบมี ๒ ช่องจราจร และบางช่วง เป็นภูเขาทำให้เกิดปัญหากับผู้ใช้รถใช้ถนนและเสียงที่จะเกิดอุบัติเหตุอันจะนำมาซึ่งความสูญเสียทั้งชีวิต และทรัพย์สิน ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงขอสอบถามถึงความคืบหน้าในการสำรวจ วิจัย และออกแบบถนนเส้น 106 ช่วงจากอำเภอเถลิง จังหวัดลำปาง ถึงอำเภอเถลิง จังหวัดลำพูน และกระทรวงคมนาคม มีแผนที่จะขยายถนนหมายเลข 106 ช่วงตำบลแม่ตื่น อำเภอเถลิง จังหวัดลำพูน ถึงตำบลบ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน จาก 2 ช่องจราจรเป็น 4 ช่องจราจร หรือไม่ อย่างไร

นางมนพร เจริญศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามว่า อำเภอเถลิง จังหวัดลำปาง มีอยู่ 3 เส้นทางที่จะเชื่อมต่อไปยังจังหวัดลำพูน โดยเส้นทางหลวงหมายเลข 1 เริ่มจากอำเภอเมือง จังหวัดตาก ไปจนถึงอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เส้นทางที่ 2 ทางหลวงหมายเลข 106 เริ่มจากอำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ไปจนถึงอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน และเส้นทางที่ 3 ทางหลวงหมายเลข 1124 เริ่มจากอำเภอเถลิง จังหวัดลำปาง จนถึงอำเภอเมือง จังหวัดแพร่ สำหรับอำเภอเถลิง จังหวัดลำพูน เป็นอำเภอที่ห่างไกลจากตัวเมืองมากที่สุด ถึง 106 กิโลเมตร สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นป่าเขาสูง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมีโบราณสถานเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ โดยมีทางหลวงหมายเลข 106 ตัดผ่านอำเภอเถลิง เชื่อมต่อระหว่างอำเภอเถลิง จังหวัดลำปาง ไปยังอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน เป็นระยะทาง 52 กิโลเมตร ถนนขนาด 4 ช่องจราจร สำหรับคำถามของสมาชิกฯ กระทรวงไม่ได้มีนัยสนใจในการพัฒนาและบำรุงรักษาเส้นทางดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากถนนสายดังกล่าวต้องตัดผ่านภูเขา มีทางลาดชัน และผ่านพื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมที่จะพัฒนาถนนดังกล่าวเป็น 4 ช่องจราจร โดยเมื่อปี 2565 ได้รับงบประมาณในการศึกษาออกแบบ EIA เป็นระยะทาง 29 กิโลเมตร เมื่อทำการศึกษาเรียบร้อยแล้วจะดำเนินการตามขั้นตอนทางกฎหมาย และในปี 2570 กระทรวงจะเสนอขอรับงบประมาณ ซึ่งจะใช้ระยะเวลาในการก่อสร้างทั้งสิ้น 3 ปี โดยในปี 2573 ถนนเส้นดังกล่าวจะก่อสร้างเสร็จ พี่น้องประชาชนจะได้ใช้เส้นทางดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ ในปี 2567 กระทรวงได้รับการจัดสรรงบประมาณก่อสร้างระยะทาง 2.3 กิโลเมตร งบประมาณ 30 ล้านบาท ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภาฯ วาระที่สอง จึงขอให้สมาชิกฯ อนุมัติผ่านงบประมาณดังกล่าวด้วย ซึ่งถนนดังกล่าวจะสร้างเสร็จภายใน 1 ปี และสามารถให้พี่น้องประชาชนใช้สัญจรไปมาได้ สำหรับบางช่วงที่เป็น 2 ช่องจราจร ระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร กรมทางหลวงได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนา โดยจะขอรับการสนับสนุนงบประมาณในปี 2568

สำหรับแผนงานขยายเส้นทางทางหลวงหมายเลข 106 ช่วงอำเภอเถลิง - อำเภอบ้านโฮ้ง เป็นระยะทาง 67 กิโลเมตร มีการขยายช่องจราจรเป็น 4 ช่องจราจรไปแล้ว เป็นระยะทาง 13.9 กิโลเมตร บริเวณชุมชนในเทศบาลตำบลบ้านโฮ้ง นอกจากนี้ ยังมีการขยายช่องจราจรบริเวณ

บ้านป่าไผ่ ตำบลแม่ตื่น ระยะทาง 13.4 กิโลเมตร งบประมาณ 650 ล้านบาท โดยปัจจุบันอยู่ในระหว่าง การดำเนินการก่อสร้างไปแล้วร้อยละ 13 ในปี 2568 จะสามารถก่อสร้างแล้วเสร็จและจะเปิดให้พี่น้อง ประชาชนสัญจรได้ ทั้งนี้ เป็นนโยบายของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในการขยายโครงข่ายเส้นทางคมนาคมไปยังหัวเมืองต่าง ๆ ให้มีความเจริญเทียบเท่ากับเมืองใหญ่ ในปี 2568 กระทรวงคมนาคมจะดำเนินการของงบประมาณขยายเส้นทางดังกล่าวเป็นวงเงิน 800 ล้านบาท โดยจะดำเนินการแล้วเสร็จในปี 2571 นอกจากนี้ กระทรวงคมนาคมจะสนับสนุน ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดลำพูนเพื่อให้เป็นเมืองแห่งอุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดลำพูน อีกทั้งยังเป็นการวางรากฐานของระบบ ทางหลวงเพื่อความสะดวก ความปลอดภัย เชื่อมโยงกับโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคมนาคมของประเทศ และเพื่อความอดมสุขของพี่น้องประชาชน

ต่อมาเป็นการพิจารณากระทู้ถามสดด้วยวาจา ลำดับที่ 3

1.1.3 กระทู้ถาม เรื่อง การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของสื่อมวลชน
โดย นางสาวภคมน หนูนอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล เป็นผู้ตั้ง
กระทู้ถาม ถาถามนายกรัฐมนตรี

เมื่อกล่าวถึงเสรีภาพของสื่อมวลชน นั้นหมายรวมถึงว่าเสรีภาพของพี่น้อง ประชาชนทั้งประเทศ โดยนับตั้งแต่การทำรัฐประหารเมื่อปี 2557 มีการละเมิดเสรีภาพสื่อใน หลายรูปแบบ ทั้งการใช้กำลัง การเซ็นเซอร์ การเข้าไปควบคุมและแทรกแซงการทำงานที่มี ช่วงการรัฐประหาร รวมถึงการฟ้องปิดปากสื่อ ตั้งแต่ปี 2558 มีนักข่าวพลเมืองที่ทำข่าวสืบสวนสอบสวน ผลกระทบจากเหมืองแร่ในเมืองเลย ถูกนายทุนฟ้องร่วมกับสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ซึ่งเป็นสถานี ที่ออกอากาศเรื่องนี้เรียกร้องค่าเสียหาย 50 ล้านบาท เมื่อเดือนกันยายน 2564 ตำรวจได้เข้าจับกุม แอดมินเพจสำนักข่าวราษฎรและเพจปล่อยเพื่อนเรา 2 คน ในขณะที่กำลังทำหน้าที่รายงานสถานการณ์ การชุมนุม เมื่อกุมภาพันธ์ 2566 กอ.รมน. แจ้งความ 2 นักข่าวจากสื่อออนไลน์ที่ใช้ชื่อว่าวาตานี ซึ่งเป็น สื่ออิสระของพี่น้องมลายูในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ทำหน้าที่เสนอข้อเท็จจริงเพื่อปกป้องและยืนยัน ความชอบธรรมของประชาชนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ เมื่อเดือนมีนาคม 2566 แอดมินเพจขุนแผน แสนสะท้าน สื่ออิสระที่ติดตามการชุมนุมตั้งแต่การชุมนุมของเยาวชนในปี 2564 ถูกจับในคดีมาตรา 112 เมื่อเดือนมิถุนายน 2566 มณฑลทหารบกที่ 33 แจ้งความสำนักข่าวแลนเนอร์ สำนักข่าวออนไลน์ ที่ติดตามประเด็นสังคมการเมืองมาอย่างต่อเนื่อง ถูกแจ้งข้อหายุยงปลุกปั่นในมาตรา 116 และเหตุการณ์ การประชุมเอเปคเมื่อปี 2565 มีสื่อมวลชนถูกทำร้าย 4 คน ทั้งที่มีปลอกแขนและสามารถเห็นพฤติกรรม ด้วยตาเปล่าว่ากำลังทำหน้าที่รายงานข่าว เหตุการณ์เหล่านี้เกิดมาในช่วงของรัฐบาลยุคเผด็จการหรือ อาจกล่าวได้ว่าเป็นยุคของรัฐบาลสีบอดอำนาจ แต่เหตุการณ์ล่าสุดเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมามีการจับกุมสื่อมวลชนของสำนักข่าวประชาไท ตามหมายจับของศาลอาญาลงวันที่ 22 พฤษภาคม 2566 จากกิจกรรมของผู้ชุมนุมกลุ่มหนึ่งที่พ่นสีข้อความบนกำแพงวัดพระแก้วเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2566

โดยหมายจับเชื่อมโยงว่าสื่อมวลชนถ่ายภาพกิจกรรมพ่นสีเพื่อนำเสนอข่าวนั้นเป็นการกระทำร่วมสนับสนุนผู้กระทำความผิดในคดีอาญา ทั้งนี้ รัฐบาลโดยเฉพาะสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมาย ควรให้ความเคารพและคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของสื่อมวลชนในการจำกัดหรือระดับเสรีภาพไม่ว่าด้วยวิธีการใดก็ตามต้องเป็นไปตามกฎหมาย โดยเฉพาะการตั้งข้อกล่าวหาหรือดำเนินคดีต้องไม่สร้างข้อจำกัดหรือก่อให้เกิดความหวาดวิตกในการนำเสนอข่าวต่อสาธารณะ การดำเนินคดีดังกล่าวนี้เป็นกระทำความผิดโดยข้ามขั้นตอน เป็นการส่งหมายจับโดยไม่มี การส่งหมายเรียกมาก่อน ซึ่งเข้าใจว่าเป็นเรื่องของรัฐบาลชุดที่แล้ว แต่การข้ามขั้นตอนเช่นนี้ ไม่แน่ว่าจะมีการปล่อยให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ได้อย่างไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาในกระบวนการยุติธรรมนี้ได้อย่างไร โดยเฉพาะกับคดีฟ้องปิดปากเช่นนี้

นายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถามว่า ทราบถึงความห่วงใยที่สมาชิกฯ มีต่อสื่อมวลชน ยืนยันว่ารัฐบาลนี้คำนึงถึงเรื่องของสิทธิเสรีภาพว่าเป็นเรื่องสำคัญและมีความห่วงใยในสิทธิเสรีภาพของประชาชนและสื่อมวลชน ทุกอย่างที่เกิดขึ้น หากเรากล่าวถึงเรื่องของหลักการอาจไม่ตอบโจทย์ เพราะเมื่อเกิดเหตุการณ์จะต้องดูที่รูปธรรมที่เกิดเหตุการณ์ว่าเป็นอย่างไร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่กระบวนการยุติธรรมจะดำเนินการตามสิ่งที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ การตั้งคำถามนั้นเป็นคำถามของรัฐบาลที่ผ่านมานาน ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่ารัฐบาลที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งก็จะเกิดปัญหา รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลพลเรือนที่มาจาก การเลือกตั้งของพี่น้องประชาชนตามระบอบประชาธิปไตยและมาจากการที่พรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งวุฒิสภาได้ให้ความไว้วางใจและลงมติให้นายเศรษฐา ทวีสิน เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลนี้ยืนอยู่ตรงนี้ได้มาจากเสียงของประชาชนผ่านตัวแทนของพวกเขาในสภาซึ่งเป็นประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาโดยแท้ และหัวใจของประชาธิปไตยคือเสรีภาพและหลักการถ่วงดุลอำนาจ ทั้งอำนาจนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการที่สำคัญไม่น้อยกว่ากันคืออำนาจการถ่วงดุลจากเสียงของประชาชนโดยตรง และเสียงของประชาชนที่สะท้อนผ่านสื่อมวลชนก็เป็นเรื่องที่สำคัญ ดังนั้น อำนาจการถ่วงดุลจากเสียงประชาชนโดยตรง โดยเฉพาะเสียงที่สะท้อนผ่านสื่อมวลชนจึงเป็นหน้าที่และเป็นงานของรัฐบาลที่จะต้องปกป้องเสรีภาพของสื่อมวลชน ในฐานะที่เป็นอีกหนึ่งในการสร้างสมดุลอำนาจในสังคมประชาธิปไตย รัฐบาลยืนยันในเรื่องนี้และเป็นสิ่งที่รัฐบาลปฏิบัติอย่างเต็มที่ แต่สิ่งที่สำคัญในระบอบประชาธิปไตยคือการใช้สิทธิเสรีภาพต้องเป็นไปตามที่กฎหมาย ดังนั้น หากมีสิ่งใดที่จะล่วงเกินหรือละเมิดจะต้องให้กระบวนการยุติธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งเรื่องที่สมาชิกฯ ได้กล่าวถึงนั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลชุดที่แล้ว ไม่ได้เกี่ยวข้องกับรัฐบาลชุดนี้โดยตรง แต่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามกระบวนการที่ได้สืบทราบมา และมีหลักฐาน ซึ่งจริงหรือไม่จริงนั้นอำนาจในการตัดสินใจอยู่ที่ศาล รัฐบาลนี้ได้ทำงานมาเป็นเวลา 5 เดือน เป็นการทำงานโดยไม่ได้ใช้งบประมาณเกี่ยวกับการลงทุนเลย เราทำในโครงสร้างต่าง ๆ ที่สั่งสมมาจากความผิดในอดีตหรือปัญหาที่ทับถมมา ดังนั้น ในเรื่องที่สมาชิกฯ สอบถามมานั้นอยู่ในกระบวนการที่รัฐบาลจะต้องพิจารณา โดยเฉพาะเรื่องของความรุนแรงหรือวิกฤตทางเศรษฐกิจ

ซึ่งสังคมมีความเห็นต่างกัน หลายเรื่องยังไม่สามารถทำได้ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ขอขอบคุณที่สมาชิกฯ ได้ให้ข้อคิดให้รัฐบาลได้ไปพิจารณาและทำให้รอบคอบยิ่งขึ้น ทั้งนี้ อำนาจของรัฐบาลไม่มีทางเหนือกฎหมาย ในเมื่อกระบวนการทางกฎหมายกำลังดำเนินอยู่ สิ่งที่สำคัญคือเราอย่าเพิ่งสรุปหรือด่วนสรุปว่าเป็นอย่างไร ขอให้ดูกระบวนการยุติธรรมก่อน หากชัดเจนว่าไม่มีหลักฐานและเป็น การคุกคาม เชื่อว่ารัฐบาลนี้จะไม่ปล่อยให้อำนาจของประชาชนหรือเสรีภาพของประชาชนถูกคุกคาม ซึ่งต้องคำนึงถึงหัวใจของพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบและหัวใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน รัฐบาลนี้เคยถูกวิพากษ์วิจารณ์ อีกทั้งยังมีเรื่องของ Fake News และการใส่ร้ายป้ายสี ทั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ซึ่งสิ่งเหล่านั้นบางครั้งเป็นการเข้าข่ายคุกคามแต่รัฐบาลยังไม่เคยฟ้อง บุคคลเหล่านั้น ซึ่งตนมีความเชื่อมั่นในเสรีภาพของการพูดและเชื่อมั่นในพิจารณาของคนในสังคม และมั่นใจว่าความหลากหลายของเนื้อหาเหล่านี้ท้ายที่สุดจะถูกคัดกรองด้วยตัวมันเอง จากวุฒิภาวะ ของสังคมและจากประชาชนที่มีจิตใจเที่ยงธรรมที่จะมองเห็นว่ากระบวนการทั้งหมดที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร เป็นความผิดแบบใด หรือใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ สำหรับกรณีสื่อมวลชน 2 ราย ที่เป็นช่างภาพจาก สำนักข่าวประชาไทและสเปซบาร์นั้น รัฐบาลมีความเสียใจที่เรื่องนี้เกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม หมายจับนี้ ออกมาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2566 ทางตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงมีพยานหลักฐานที่ทำไว้ ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะเข้ามาเป็นรัฐบาล ดังนั้น กระบวนการออกหมายจับและกระบวนการดำเนินการ จับกลุ่มไม่ได้อยู่ในขอบเขตอำนาจที่รัฐบาลนี้จะเข้าไปก้าวก่ายได้

1.2 กระตุกถามทั่วไป

1.2.1 กระตุกถาม เรื่องติดตามความคืบหน้าการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ โดย นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรครวมไทยสร้างชาติ เป็นผู้ตั้งกระตุกถาม ถามนายกรัฐมนตรีน

เนื่องจากรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายติดตามภารกิจสำคัญจึงไม่สามารถมาตอบกระตุ กถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระตุกถามไปก่อน

1.2.2 กระตุกถาม เรื่อง แนวทางการให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนกรณี ไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินอยู่อาศัยและที่ดินทำกิน (เขตสงวนทุ่งเลี้ยงสัตว์) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร โดย นายวิชัย สุตสวาท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรครวมไทยสร้างชาติ เป็นผู้ตั้ง กระตุกถาม ถามนายกรัฐมนตรีน

เนื่องจากรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายติดตามภารกิจสำคัญจึงไม่สามารถมาตอบกระตุ กถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระตุกถามไปก่อน

1.3 กระตุ่ถามแยกเฉพาะ

1.3.5 กระตุ่ถาม เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ดำเนินการให้ก่อสร้างยกระดับถนน เพื่อป้องกันปัญหาน้ำท่วมถนน สายบ้านวังแดง ตำบลบางระกำ บ้านบางบัว ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก สายบ้านหนองพะยอม - บ้านตระแบกงาม ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก โดย นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุกิจเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคเพื่อไทย เป็นผู้ตั้งกระตุ่ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งนางมนพร เจริญศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายให้ตอบกระตุ่ถาม

สำหรับกระตุ่ถามแยกเฉพาะนี้ ได้มีการถามและตอบในห้องกระตุ่ถามแยกเฉพาะ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 268

(2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ประธานฯ แจ้งเรื่องซึ่งไม่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมคือ การดำเนินงาน ตามข้อปรึกษาหารือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้มีดำริให้จัดทำสรุปข้อมูลการส่งข้อปรึกษาหารือ และแจ้งผลการดำเนินการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 10 มีสมาชิกฯ หารือ 1,128 ข้อ มีการแจ้งผลการดำเนินงานตามข้อหารือแล้ว 28 ข้อ และมีข้อหารืออยู่ระหว่างการดำเนินการแจ้งผล 1,100 ข้อ ซึ่งสมาชิกฯ สามารถเข้าไปตรวจสอบ ผลการตอบและการชี้แจงของหน่วยงานได้ในเว็บไซต์ของการปรึกษาหารือ

ที่ประชุมรับทราบ

2.1 รับทราบรายงานการสร้างระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติประจำปีงบประมาณ

2565

ผู้ชี้แจงติดภารกิจสำคัญ จึงขอเลื่อนการเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงรายงานต่อที่ประชุม ออกไปก่อน

2.2 รับทราบรายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่

30 กันยายน 2564 ของกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ผู้ชี้แจงติดภารกิจสำคัญ จึงขอเลื่อนการเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงรายงานต่อที่ประชุม ออกไปก่อน

(3) รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง)

ครั้งที่ 14 วันพฤหัสบดีที่ 7 กันยายน 2566

ครั้งที่ 15 วันพุธที่ 20 กันยายน 2566

ครั้งที่ 16 วันพฤหัสบดีที่ 21 กันยายน 2566

ที่ประชุมให้การรับรอง

(4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

4.1 รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบขนานาณูพื้นฐาน
ประชาชน ซึ่งคณะกรรมการการสวัสดิการสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว

คณะกรรมการฯ ขอเลื่อนการรายงานผลการพิจารณาออกไปเป็นวันพฤหัสบดี
22 กุมภาพันธ์ 2567

4.2 รายงานผลการพิจารณาศึกษาญาติ เรื่อง การศึกษาโครงการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงการขนส่งระหว่าง
อ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

นายวิสุทธิ ไชยณรงค์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาโครงการ
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงการขนส่ง
ระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) นำเสนอรายงานต่อที่ประชุมว่า โครงการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง เพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เพื่อเชื่อมโยงการขนส่ง
ระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน หรือเรียกโดยย่อว่า "โครงการแลนด์บริดจ์ (Landbridge)" โดยกำหนด
บทบาทของโครงการให้เป็นการเชื่อมประเทศไทยเข้าสู่เส้นทางการเดินเรือโลกในระดับ Global โดยเป็น
ประตูการค้า (Gateway) ศูนย์กลางการถ่ายลำ (Transshipment) รวมทั้งการตั้งเขตพื้นที่เศรษฐกิจเสรี
พัฒนาอุตสาหกรรมหลังท่า ซึ่งจะมีการพัฒนาท่าเรือน้ำลึก 2 ฝั่งทะเล คือ ท่าเรือน้ำลึกฝั่งอ่าวไทย
ในจังหวัดชุมพร และท่าเรือน้ำลึกฝั่งอันดามัน จังหวัดระนอง โดยมีเส้นทางเชื่อมโยงท่าเรือทั้ง 2 แห่ง
ระยะทางประมาณ 90 กิโลเมตร ได้แก่ ถนนมอเตอร์เวย์ ขนาด 6 ช่องจราจร ระยะทางประมาณ
90 กิโลเมตร และทางรถไฟ จำนวน 4 ทาง และมีการเตรียมพื้นที่การทำระบบขนส่งทางท่อไว้สำหรับ
ผู้ลงทุนในอนาคต และมีการพัฒนาพื้นที่เชิงพาณิชย์บริเวณท่าเรือ ตามแนวเส้นทางโครงการ
มีการพัฒนามนิคมอุตสาหกรรมตามแนวเส้นทางโครงการ และยังมีการกำหนดสิทธิประโยชน์ให้กับผู้ลงทุน
ใน Southern Economic Corridor (SEC) ด้วย

รัฐบาลเห็นว่า โครงการนี้เป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ
ภาคใต้ หรือ Southern Economic Corridor (SEC) ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี
และนครศรีธรรมราช เพื่อพัฒนาเป็นศูนย์กลางของภาคใต้ในการเชื่อมโยงการค้าและโลจิสติกส์กับพื้นที่
เศรษฐกิจหลักของประเทศ และภูมิภาคฝั่งทะเลอันดามัน (BIMSTEC) เป็นฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม
ชีวภาพและการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ
เป็นการต่อยอดประโยชน์ที่ไทยตั้งอยู่ใจกลางคาบสมุทรอินโดจีน เป็นจุดยุทธศาสตร์ด้านการขนส่งและ
การค้าของเอเชีย โดยบูรณาการรูปแบบการขนส่งเชื่อมโยง 2 ท่าเรือ ให้เชื่อมต่อกันอย่างไร้รอยต่อ

ส่งเสริมการขนส่งทางน้ำให้มีความทันสมัย เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ การดำเนินการโครงการแลนด์บริดจ์ เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่เป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน อันจะก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง" ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค ทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการคมนาคมและโลจิสติกส์ คือ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถใน การแข่งขัน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเฉพาะภาคใต้ของประเทศไทยที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (9) ประเด็น เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งแผนย่อยการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ ในข้อ 3.2 การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่เน้น การพัฒนาการคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงและสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศและตอบสนอง ความต้องการของประชาชนในการเดินทางในระยะยาว ในขณะที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบหลักการ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง เพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยง การขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2566 แล้ว

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 25 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ 20 ตุลาคม 2566 ได้มีมติตั้งคณะกรรมการ วิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจ ภาคใต้เชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) เพื่อพิจารณาศึกษา โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยง การขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 49 ซึ่งกำหนดระยะเวลาในการศึกษาไว้ 90 วัน โดยมีประเด็นหลักในการพิจารณา ได้แก่ โครงการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงการขนส่งระหว่าง อ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) นิยาม รูปแบบโครงการแลนด์บริดจ์ รูปแบบการลงทุน โครงการแลนด์บริดจ์ เหตุผลความจำเป็นที่มีโครงการแลนด์บริดจ์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจาก โครงการแลนด์บริดจ์ มิติทางด้านกฎหมาย มิติด้านทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจน ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นทั้งทางบวกและลบ โครงการแลนด์บริดจ์ในมิติต่าง ๆ ได้แก่ มิติ

ด้านความมั่นคงของประเทศ ความคิดเห็นของภาคเอกชนและที่เกี่ยวข้อง และความคิดเห็นของหน่วยงานในพื้นที่และผู้แทนประชาชน เพื่อนำมาสู่การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของคณะกรรมการติดตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ จัดทำรายงานเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและคณะรัฐมนตรีตามลำดับ

คณะกรรมการ ได้ทำการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมจากเอกสารทางราชการ ข้อมูลจากระบบสารสนเทศ สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ข้อมูลทางวิชาการในเว็บไซต์ของประเทศไทยและต่างประเทศ การสัมภาษณ์เชิงลึก การให้ข้อมูลจากผู้แทนของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดผลการศึกษาในแต่ละประเด็น ดังนี้

โครงการแลนด์บริดจ์ คือ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง เพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เพื่อเชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน คือ ท่าเรือฝั่งอ่าวไทย จังหวัดชุมพร และท่าเรือฝั่งอันดามัน จังหวัดระนอง โดยโครงการแลนด์บริดจ์เป็นการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงการขนส่งสินค้าระหว่างกันด้วยระบบราง (รถไฟทางคู่) และทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (มอเตอร์เวย์) ภายใต้แนวคิด “One Port Two Side” และการพัฒนาพื้นที่หลังท่าด้วยอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องและกิจกรรมเชิงพาณิชย์ โดยได้คัดเลือกจุดก่อสร้างท่าเรือทั้งสองฝั่ง คือ บริเวณแหลมรีว ตำบลบางน้ำจืด อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร และแหลมอ่าวอ่าง ตำบลราชกรูด อำเภอเมือง จังหวัดระนอง มีระยะการพัฒนา 4 ระยะ โดยเมื่อครบ 4 ระยะ จะสามารถรองรับตู้สินค้าได้ฝั่งละ 20 ล้านที่อียู รูปแบบการลงทุนที่เหมาะสม คือ การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership หรือ PPP) ซึ่งเป็นการให้สิทธิแก่เอกชนลงทุนในการก่อสร้างและการบริหารจัดการเป็นระยะเวลา 50 ปี โดยกำหนดให้ภาคเอกชนเป็นผู้ลงทุนโครงการทั้งโครงการ เหตุผลของการเสนอให้มีการดำเนินโครงการแลนด์บริดจ์นั้น มีลักษณะจุดแข็งสำคัญของประเทศไทยที่คาดว่าจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติมาก ได้แก่

1. ประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาค และเป็นประตูในการขนส่งและแลกเปลี่ยนสินค้าของประเทศในภูมิภาค และระหว่างทวีปต่าง ๆ ของโลก ซึ่งอยู่ในภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมกับการดำเนินการโครงการแลนด์บริดจ์ โดยลักษณะทางภูมิศาสตร์ภาคใต้ของประเทศไทยเหมาะที่จะเป็นศูนย์กลางด้านการค้า และการลงทุนภายใต้เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ ตลอดจนการขนส่งสินค้าจากประเทศไทยไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ทั้งทางด้านทะเลอ่าวไทยและทะเลอันดามัน จึงเหมาะสมที่จะพัฒนาเชิงพาณิชย์และสร้างนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมอาหาร ต่อยอดผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ และอุตสาหกรรม New S-curve เพื่อการขนส่งและแลกเปลี่ยนสินค้าของประเทศในภูมิภาค และระหว่างทวีปต่าง ๆ ของโลก

2. อาจสามารถลดเวลาและระยะทางการขนส่งจากเดิมที่ต้องผ่านช่องแคบมะละกา ทำให้ประหยัดต้นทุนการขนส่ง ซึ่งจะต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม

3. หลีกเลียงปัญหาการติดขัดในการเดินเรือของช่องแคบมะละกาซึ่งเป็นโอกาสของประเทศไทยที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลง แชร์ส่วนแบ่งการเดินเรือและค่าธรรมเนียมจากช่องแคบมะละกา

4. มีแนวโน้มในการจูงใจผู้ประกอบการขนส่งและนักลงทุนให้ใช้ประโยชน์จากเส้นทางแลนด์บริดจ์นี้มากขึ้นเพราะสามารถลดเวลาในการเดินทางจากเส้นทางเดิมและประหยัดค่าใช้จ่ายได้

5. เชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามันซึ่งประเทศไทยตั้งอยู่ใจกลางคาบสมุทรอินโดจีน ซึ่งถือเป็นจุดยุทธศาสตร์ด้านการขนส่งและการค้าของเอเชีย

คาดการณ์ว่า จะมีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจทางตรง อัตราผลตอบแทนทางการเงิน มีระยะเวลาคืนทุนปีที่ 24 และจะทำให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่ รวมทั้งเป็นส่วนช่วยทำให้ GDP ของประเทศไทยมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นจากเดิม ซึ่งมีเป้าหมายให้ประเทศไทยพัฒนา ดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงเศรษฐกิจ และการลงทุนระดับนานาชาติ
2. เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า และอุตสาหกรรม Green Mega Trend
3. ประสิทธิภาพของระบบ Digital Logistic Transportation Distribution
4. สร้างความเจริญ พัฒนาคุณภาพชีวิตในทุกพื้นที่ สร้างรายได้ให้กับประเทศตลอดจนเพิ่ม GDP ของประเทศให้เพิ่มขึ้น
5. โอกาสของการจ้างงานและการเพิ่มรายได้

ในการดำเนินโครงการแลนด์บริดจ์จำเป็นจะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดการดำเนินการที่เป็นไปตามกฎหมาย โดยคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรตราเป็นพระราชบัญญัติที่คล้ายคลึงกับพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เนื่องจากเป็นโครงการขนาดใหญ่จะต้องมีกฎหมายเฉพาะในการดำเนินการ นอกจากนี้ จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิ จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการกิจการหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนอย่างรุนแรงและจะต้องพิจารณาพื้นที่ชุ่มน้ำภายใต้อนุสัญญาแรมซาร์ด้วย เช่น ในเขตอุทยานแห่งชาติแหลมสน - ปากแม่น้ำกระบุรี - ปากคลองกะเปอร์ เป็นต้น ซึ่งการดำเนินโครงการแลนด์บริดจ์นี้จะต้องเกี่ยวข้องกับการตราพระราชบัญญัติ และดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามที่ได้กำหนดไว้ เช่น การทำการศึกษาความเป็นไปได้เบื้องต้น และจัดรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและผลกระทบทางด้านสุขภาพ พระราชบัญญัติการเวนคืนที่ดิน (ถ้ามี) เป็นต้น จะต้องมีการประสานกับประเทศเพื่อนบ้านเกี่ยวกับ No man's land บนพื้นที่ 3 เกาะ ซึ่งประกอบด้วย เกาะหลาม เกาะคัน และเกาะซึก

ส่วนความคิดเห็นของเอกชนเกี่ยวกับการเดินเรือและการขนส่งสินค้า นั้น ยังมี ความกังวลกับความชัดเจนของโครงการ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่โครงการแลนด์บริดจ์ ส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะมีโครงการใหญ่ เช่น โครงการแลนด์บริดจ์ แม้จะมีกลุ่มประชาชนส่วนน้อย ไม่เห็นด้วยก็ตาม โดยเฉพาะจังหวัดทั้ง 5 จังหวัด และหน่วยงานในพื้นที่เห็นด้วยกับโครงการแลนด์บริดจ์ เพราะหวังว่าจะทำให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ภาคใต้เพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อ การคมนาคมขนส่ง ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ ให้เป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าทางการเกษตรในภาคใต้ ทั้งยางพารา มังคุด ทุเรียน ปาล์ม ไปยังต่างประเทศ เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ยุโรป เป็นต้น ตลอดจนให้เป็น ศูนย์สนับสนุนการส่งออกอย่างครบวงจรส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งสุขภาพ การท่องเที่ยวครบวงจร ส่งเสริมให้เป็นเกษตรกรรมที่ทันสมัยและยั่งยืน ซึ่งหากมีโครงการนี้ก็ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ และรายได้ให้กับประชาชนในภาคใต้ และการมีท่าเรือจะทำให้เกิดการค้าการลงทุนระหว่าง ประเทศที่จะทำให้อุตสาหกรรมภาคใต้ดีขึ้นแน่นอน และภาคเอกชนมองในระดับประเทศว่าประเทศไทย จะเป็นดาวดวงใหม่ในการแข่งขันในเวทีโลกได้ อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจจะ เกิดขึ้นและการเวนคืนที่ดินของประชาชนที่รัฐบาลจำเป็นต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับ สถานการณ์ในปัจจุบันให้ประชาชนพอใจ และควรเตรียมแผนการพัฒนาแรงงานในพื้นที่เพื่อรองรับ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษพิเศษภาคใต้ ตลอดจนควรเตรียมวางแผนฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม การประมงพื้นบ้านและที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมี การสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ในพื้นที่ได้ทราบข้อมูลที่ชัดเจนและมีส่วนร่วมในโครงการแลนด์บริดจ์ด้วย นอกจากนี้ ต่างประเทศ มีความสนใจและจับตามองการดำเนินโครงการแลนด์บริดจ์ของประเทศไทยว่าจะดำเนินการอย่างไร และบางประเทศมีความสนใจที่จะมาร่วมลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้และบริเวณพื้นที่ โครงการแลนด์บริดจ์นี้ หากเกิดการสร้างนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคใต้ ทั้งนี้ นอกจากทำให้เกิด การสร้างงาน สร้างรายได้ ประชาชนมีอยู่มีกินแล้วจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจภาคใต้และ ประเทศไทยโดยภาพรวมด้วย

สมาชิกฯ อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ โครงการแลนด์บริดจ์จะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจภาคใต้ แต่สิ่งที่คณะกรรมการต้องตระหนัก คือผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การศึกษาโครงการขนาดใหญ่โดยเฉพาะภาคใต้ ไม่ว่าจะของรัฐหรือเอกชนที่เกิดขึ้นในภาคใต้ส่วนใหญ่มักจะได้รับแรงกระแทกจากประชาชนในพื้นที่ หรือ NGO รวมทั้งการเวนคืนที่ดินต้องถูกต้องและเป็นธรรม ซึ่งในพื้นที่ภาคใต้ส่วนใหญ่ประสบปัญหา เรื่องเอกสารสิทธิและที่ดินทำกินของพี่น้องประชาชน ดังนั้น เมื่อมีการเวนคืนที่ดินย่อมจะส่งผลกระทบต่อ ประชาชนในพื้นที่ทุกโครงการ ส่วนการจัดการไฟฟ้าและแหล่งน้ำเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากการใช้ไฟฟ้า และแย่งแหล่งน้ำกับเกษตรกร โดยเฉพาะในพื้นที่พาดผ่าน รัฐบาลและคณะกรรมการการจึงต้องตอบ คำถามให้ได้ว่าจะมีการจัดการอย่างไรโดยไม่ให้กระทบต่อเกษตรกรและประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งประเด็น การจ้างแรงงานในพื้นที่ เป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนไม่เชื่อมั่นในโครงการของรัฐ เพราะในความเป็นจริง

ประชาชนในพื้นที่ไม่ได้รับการจ้างงานตามที่เคยได้รับปากไว้ จึงขอให้คณะกรรมการสิทธิการทบทวนในประเด็นเหล่านี้ หากมีความสมบูรณ์แบบในตัวจะมีส่วนกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในพื้นที่ภาคใต้เป็นอย่างมาก ขอให้คณะกรรมการนำความเห็นของสมาชิกฯ ที่แตกต่างกลับไปทบทวนเพื่อให้รายงานสมบูรณ์มากกว่าเดิม นอกจากนี้ สมาชิกฯ ยังสนับสนุนให้เกิดโครงการขนาดใหญ่เนื่องจากแรงงานในภาคต่าง ๆ จะได้ไม่ต้องเดินทางไปใช้แรงงานในต่างประเทศ

ทั้งนี้ สมาชิกฯ ไม่เห็นชอบกับรายงานฉบับนี้เนื่องจากเป็นการทำรายงานภายใต้การประชุมเพียง 10 ครั้ง จึงไม่สามารถเป็นฐานข้อมูลให้แก่หน่วยงานใดได้ การรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชนล้นเหลือ เนื่องจากให้ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นที่น้อยเกินไป มีเจ้าหน้าที่มาควบคุมการเปิดรับฟังความคิดเห็น และเชิญหน่วยงานในพื้นที่มาเพียงบางกลุ่มนั้นทำให้ขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน นอกจากนี้ รายงานยังมีความขัดแย้งกันเองในหลายส่วน ซึ่งหน่วยงานไม่สามารถให้คำตอบได้ ทำให้ไม่สามารถรับรายงานฉบับนี้ได้ อีกทั้งสมาชิกฯ ได้ตั้งคำถามในประเด็นเรื่องการลงทุนในโครงการแลนด์บริดจ์งบประมาณหนึ่งล้านล้านบาทเพียงโครงการเดียวจะสามารถกระจายโอกาสให้กับผู้คนในภาคใต้ได้อย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืนได้อย่างไร และสามารถยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างไร เป็นไปได้หรือไม่ที่ภาคใต้จะกลายเป็นแหล่งพลังงานสะอาดให้กับภูมิภาคนี้ รวมทั้งสามารถนำงบประมาณดังกล่าวมาพัฒนาภาคใต้ทั้งในเรื่องแหล่งน้ำและพลังงาน รัฐบาลมีกลไกพิเศษที่ให้สัมปทานกับเอกชนหรือต่างชาติ สามารถรับประกันในเรื่องความเป็นอยู่และความเป็นธรรมของชีวิตพี่น้องประชาชนหรือไม่ การจัดการความเสี่ยงจากผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสังคมที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่อย่างไร รวมทั้งการวางวิสัยทัศน์ในการพัฒนาภาคใต้และประเทศไทยจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก หรือเส้นทางเสริมเรือฟัดเดอร์ หากสุดท้ายรัฐบาลเลือกโครงการแลนด์บริดจ์และต้องการส่วนแบ่งการเดินทางเรือในภูมิภาค ต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่างเป็นอย่างน้อย คือ เร็วกว่า สะดวกกว่า และถูกกว่า ตลอดจนขอให้รัฐบาลมีความชัดเจนในการเยียวยาให้กับพี่น้องชาวพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร โดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีเอกสารสิทธิที่ดิน หากรัฐบาลตั้งใจให้โครงการนี้เกิดควรมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปให้ความรู้กับประชาชนในพื้นที่ ทั้งในเรื่องการเยียวยาและการเวนคืนพื้นที่ รวมทั้งยังจำเป็นต้องมีการศึกษาเรื่องความคุ้มค่าในอนาคตร่วมกับภาคเอกชนที่จะมาร่วมลงทุน

สมาชิกฯ ตั้งข้อสังเกตว่าการที่คณะกรรมการสิทธิการรับพิจารณารายงานฉบับนี้ เนื่องจากยังมีอีกประมาณ 20 เรื่องที่ต้องทำการศึกษา และใช้งบประมาณอีกเป็นจำนวนมาก อีกทั้งรัฐบาลยังไม่ได้แถลงนโยบายแลนดบริดจ์ต่อรัฐสภา นอกจากนี้ รายงานฉบับนี้ยังเป็นการคัดลอกรายงานของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) และเป็นการตัดแปะความเห็นของหน่วยงานที่เข้ามาชี้แจงต่อกรรมการ โดยไม่ได้แสวงหาคำตอบที่ถูกต้อง การให้ข้อมูลกับประชาชนในเขตพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็น สนข. หรือหน่วยงานภาครัฐยังไม่กระจ่าง การอภิปรายของสมาชิกฯ นำข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว เช่น เกาะตะปู จังหวัดพังงา มาไว้ที่จังหวัดชุมพร ซึ่งไม่ใช่การยกเอาแหล่งท่องเที่ยวที่อื่นมาอ้างไม่ใช้พื้นที่

ในจังหวัดชุมพรและระนองเป็นข้อมูลที่คลาดเคลื่อน สมาชิกฯ ได้ไปร่วมรับฟังปัญหาร่วมกับชาวบ้านในพื้นที่ด้วย แต่สิ่งที่ชาวบ้านไม่เข้าใจคือ มีการให้ข้อมูลที่บิดเบือน และไม่ได้เป็นรูปธรรมจากหน่วยงานภาครัฐ สนข. ต้องรับผิดชอบเรื่องนี้ เพราะเป็นหน่วยงานที่ศึกษารายละเอียดทั้งหมด ต้องให้ข้อมูลที่ชัดเจนว่า ประชาชนที่เดือดร้อนในตำบลพะโต๊ะ อำเภอลังสวน จังหวัดชุมพร หรือจังหวัดระนอง ได้รับผลกระทบอย่างไร สวนทุเรียนที่เสียหายไม่ใช่เป็นหมื่นไร่ แต่ประชาชนบางคนในบางพื้นที่มีสวนทุเรียนเพียง 20 ไร่ ถูกโครงการทับพื้นที่ทั้งหมด สนข.ต้องเอาจริงเอาจังในการให้ข้อมูล หากต้องการให้โครงการนี้เกิดขึ้น แต่เดิมเป็นการขุดคลองไทยเป็นเรื่องคาบเกี่ยวกับเรื่องความมั่นคง แต่โครงการแลนด์บริดจ์ คนภาคใต้ได้รับประโยชน์ อย่าคิดว่าโครงการนี้เกิดขึ้นแล้วไม่คุ้มการลงทุน คนที่มาลงทุนก็มีแนวคิดมีการศึกษาเป็นระบบ และศึกษาดียิ่งกว่าที่ประเทศไทยศึกษาด้วยซ้ำ หากมาลงทุนแล้วขาดทุนคงไม่มีใครมาลงทุน

สมาชิกฯ ยังได้อภิปรายสนับสนุนโครงการแลนด์บริดจ์ว่า เป็นโครงการสำคัญ ประชาชนทั้งประเทศได้ประโยชน์จากโครงการนี้ ทั้งการสร้างงาน การสร้างโอกาส จะมีเม็ดเงินจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น จะทำให้เกิดดุลการค้าเพิ่มช่องทางการส่งออกภายในประเทศ เนื่องจากโครงการแลนด์บริดจ์ ตั้งอยู่ในตำแหน่งที่อยู่ระหว่าง มหาสมุทรอินเดีย และมหาสมุทรแปซิฟิก ตำแหน่งที่ตั้งตรงข้ามขวานเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของโลก ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าโครงการแลนด์บริดจ์ จะส่งเสริมให้ไทยเป็นแหล่งที่ตั้งที่นำลงทุนของโลกเป็นฮับใหม่ระหว่าง 2 มหาสมุทรได้อย่างสะดวก และสร้างโอกาสเปิดธุรกิจใหม่ ๆ ให้กับทางภาคใต้ โครงการแลนด์บริดจ์ จะเป็นทางเลือกให้นักลงทุนอีกหนึ่งทางเลือกหนึ่ง เพราะประหยัดเวลาให้กับ 2 มหาสมุทรไม่ต้องไปอ้อมที่ช่องแคบมะละกาที่มีความแออัดมีเรือผ่านวันละ 1,500 ลำ บางครั้งจะผ่านต้องลดยเรือ 2-3 วัน ขณะนี้ทุกจังหวัดในภาคใต้มีความยินดีที่จะมีโครงการแลนด์บริดจ์ที่เป็นความหวัง ในพื้นที่ที่มีการเตรียมพร้อมโดยเฉพาะจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เป็นแหล่งปลูกปาล์มมากที่สุดในประเทศ 1,400,000 ไร่ มีการเตรียมโครงการออยปาล์มซีดี ให้สอดคล้องกับโครงการแลนด์บริดจ์ มีการวางแผนยุทธศาสตร์ เพื่อการเกษตรให้มีการขายสินค้า มีการพัฒนา มีการแปรรูปที่สูงขึ้น ทั้งทุเรียนและผลไม้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ทุเรียนแปลงใหญ่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ปลูกใหม่จะออกสู่ตลาดประมาณ 2 แสนไร่ จะทำให้สินค้าของเกษตรกรในภาคใต้ ส่งออกได้ง่ายขึ้น นอกจากนั้นไม้ผลอื่น ๆ หรือยางพารา ก็จะส่งออกได้รวดเร็วทางผ่านช่องทางแลนด์บริดจ์ อีกทั้งยังสร้างโอกาสใหม่ๆ ในการเปิดอุตสาหกรรม เทคโนโลยีใหม่ ๆ ไม่เพียงแต่จ้างงาน สร้างอาชีพให้ชุมชน ในเชิงพาณิชย์ก็จะเกิดการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยยังไม่นับองค์ประกอบอื่น เช่น จะเกิดชุมชนขนาดใหญ่ จะเป็นศูนย์กลางธนาคารการเงินของโลก การสื่อสารการค้าปลีก แม้กระทั่งงานบริการ ก็จะได้ประโยชน์ ดังนั้นจึงขอสนับสนุนโครงการแลนด์บริดจ์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจปากท้องของประชาชน

นายอนุชา บูรพชัยศรี รองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยง
การขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) คนที่ห้า ชี้แจงว่า ยุทธศาสตร์ชาติ
เป็นเหมือนเข็มทิศของประเทศซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการที่รัฐบาลจะเป็นเผด็จการหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องปกติ
ที่ทุกประเทศจะมียุทธศาสตร์ชาติและวิสัยทัศน์ โดยยุทธศาสตร์ชาติของไทยได้กล่าวถึงความต้องการ
ให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง ในส่วนของโครงการแลนด์บริดจ์หรือโครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจ
ภาคใต้นั้นเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ชาติที่ประเทศไทยควรมี โดยอยู่ในด้านการสร้างขีดความสามารถ
ในการแข่งขัน ทั้งนี้ ประเด็นที่มีคำถามมากมายในเรื่องงบประมาณว่ามีความเหมาะสมต่อการลงทุน
หรือไม่โดยเฉพาะเพื่อพี่น้องในพื้นที่ภาคใต้ และตามที่สมาชิกฯ ฝ่ายค้านได้กล่าวถึงการยกระดับ
ความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านใดได้บ้างนั้น สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของวิธีการ
ที่ยุทธศาสตร์ได้กำหนดไว้ว่าเราจะหลุดพ้นจากกับดักรายได้ของประเทศได้อย่างไร ทำอย่างไรให้ GDP
สูงขึ้น ทำอย่างไรให้รายได้ของพี่น้องประชาชนไม่เฉพาะพี่น้องชาวดี สามารถยกระดับได้ หากเรา
ดำเนินการในลักษณะปัจจุบันที่ทำอยู่ คงไม่สามารถยกระดับความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนโดยเฉพาะ
GDP หรือรายได้ของพี่น้องประชาชน ต่อให้สร้างมูลค่าเพิ่มในส่วนต่าง ๆ ก็ไม่สามารถก้าวข้ามกับดัก
ไปได้ แต่สิ่งหนึ่งที่รัฐบาลชุดที่ผ่านมาต่อเนื่องมาถึงชุดปัจจุบันทำคือการคิดทำในสิ่งใหม่ ทั้งเรื่องของ
อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับดิจิทัล อุตสาหกรรม AI อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ Sustainable
Development ที่ต้องพิจารณาถึงสภาพแวดล้อม หรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนของพี่น้อง
ประชาชนและเรื่องของการเข้าอยู่ในประชาคมโลก อุตสาหกรรมต่าง ๆ ไม่ได้กำหนดขึ้นมาว่าพื้นที่
เหมาะสมอย่างไรแต่เป็นการนำเสนอวิสัยทัศน์ของรัฐบาลในการนำเสนอว่าเราจะไปทิศทางใด
คณะกรรมการชุดนี้ก็เช่นเดียวกัน มีการศึกษาในลักษณะเช่นนี้ โดยคณะกรรมการได้ตักผลึก
หลังจากที่ได้เชิญกระทรวงคมนาคมและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมให้ข้อมูล
ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) เป็นหน่วยงานที่น่าเห็นใจที่สุด ไม่ว่าจะเป็น
เรื่องของการศึกษาหรือการได้รับคำพูดถากถางต่าง ๆ จากที่ประชุมคณะกรรมการหรือการอภิปราย
ในสภานี้ แต่การเสนอให้ สนข. ไปพิจารณาความเหมาะสมหรือความคุ้มค่านั้นเป็นการส่งให้กับ สนข.
กระทรวงคมนาคม ไปศึกษาเฉพาะเรื่องของแลนด์บริดจ์ ท่าเรือฝั่งชุมพร และท่าเรือฝั่งระนอง สิ่งต่าง ๆ
เหล่านี้เป็นสิ่งที่ตักผลึกในคณะกรรมการและมีข้อเสนอแนะว่า จากนั้นไปรัฐบาลจะต้องทำอะไรบ้าง
ซึ่งหลายหน่วยงานไม่เพียงแต่กระทรวงคมนาคมอย่างเดียว มีทั้งกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการคลัง
กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมพัฒนาธุรกิจการค้า สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงาน
สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และหน่วยงานอื่น ๆ
อีกมากมายที่จะต้องดำเนินการ ทั้งนี้ กรรมการทุกท่านตระหนักดีว่าโครงการแลนด์บริดจ์จะเกิดขึ้น

ไม่ได้หากไม่มีระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ หรือ Southern Economic Corridor (SEC) มาสนับสนุน ตรงกันข้ามหาก SEC ไม่เกิดขึ้นก็มั่นใจว่ารัฐบาลชุดนี้อาจไม่เดินหน้าโครงการแลนด์บริดจ์ โดยรัฐบาลจะดึงบริษัทต่างชาติมาร่วมลงทุนในรูปแบบการลงทุนร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) โดยหากมีการศึกษาแล้ว สิ่งที่ สนข. กระทรวงคมนาคม รวมถึงรายงานฉบับนี้ที่มีการศึกษามานี้เป็นเพียงปฐมบทเท่านั้น ซึ่งรายงานฉบับนี้ไม่ใช่การศึกษาว่าคุ้มทุนหรือไม่คุ้มทุน ทำหรือไม่ทำ แต่เป็นการศึกษาและส่งไปยังรัฐบาลว่าจากนี้ไปควรจะต้องดำเนินการในลักษณะอย่างไรเพื่อที่จะหาคำตอบเพิ่มเติม

นายจิรโรจน์ ศุกลรัตน์ กรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) ชี้แจงว่า รายงานเรื่องโครงการแลนด์บริดจ์ของ สนข. เป็นส่วนหนึ่งที่คณะกรรมการนำมาใช้ในการศึกษา โดยคณะกรรมการมองว่าประเด็นสำคัญของการพัฒนาโครงการแลนด์บริดจ์คือยุทธศาสตร์ของตำแหน่งที่ตั้งของประเทศไทย เรื่องโครงการแลนด์บริดจ์ไม่ได้เป็นเรื่องใหม่แต่เป็นเรื่องที่พูดกันมาอย่างน้อย 50 ปีแล้ว เพียงแต่ในปัจจุบันโครงการแลนด์บริดจ์เป็นที่สนใจของนักลงทุนชาวต่างชาติเนื่องจากในรายงานของคณะกรรมการหรือรายงานของ สนข. จะเห็นว่าปัญหาเรื่องของการติดขัดในช่องแคบมะละกาเกิดขึ้นและเริ่มมีปัญหารุนแรงมากขึ้น ดังนั้น การที่สายเรือจำเป็นต้องหาเส้นทางสำรองเริ่มมีความจำเป็นมากขึ้น อีกทั้งการมีปัญหาของประเทศมหาอำนาจหลายแห่ง หากมีปัญหากับเส้นทางเดินเรือก็จะทำให้เกิดปัญหาไปทั่วโลก ตลอดจนความพร้อมในเรื่องเทคโนโลยี ดังนั้น โครงการนี้จึงเป็นที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุนทั่วโลกซึ่งนักลงทุนเริ่มมีการติดต่อเข้ามาดูพื้นที่และดูรายงาน รวมถึงคำถามที่ว่าเหตุใดไม่ใช้ท่าเรือโคลัมโบในการทำ Transshipment Hub ซึ่งหากดูข้อมูลปัจจุบันในเรื่องของการขนส่ง ไม่ว่าจะไป แอฟริกาไปยัง South Asia หรือยุโรปไป South Asia ก็ใช้ท่าเรือสิงคโปร์เป็น Hub ซึ่งท่าเรือสิงคโปร์นั้นถูกใช้ในการ Transshipment Hub เพียงร้อยละ 5 เท่านั้น และในสภาพความเป็นจริง ท่าเรือโคลัมโบก็ไม่ได้เป็น Hub ในการขนส่งปัจจุบันยังใช้ท่าเรือที่มะละกาเป็น Hub อยู่ ทั้งนี้ กุญแจแห่งความสำเร็จของโครงการ ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ 1. เรื่อง Operation โดยต้องเป็น One port Two Sides เนื่องจากการศึกษาประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีต ไม่ว่าจะไป Southern Seaboard หรือ แลนด์บริดจ์ หรือ เส้นทาง สงขลา - ปากบารา ในอดีตที่ผ่านมาภาครัฐกำหนดไว้ว่าภาครัฐเป็นผู้ลงทุนแล้วจึงไปหาลูกค้า และได้มีการแยกส่วนในการพัฒนา เช่น เรื่องของการก่อสร้างถนน กรมทางหลวงเป็นผู้ก่อสร้าง การพัฒนาท่าเรือ กรมเจ้าท่าเป็นผู้ดำเนินการ เราเห็นปัญหาว่าเมื่อพูดถึงแลนด์บริดจ์จำเป็นต้องมีองค์ประกอบทั้งหมดพร้อมกัน ดังนั้น ในการศึกษาโครงการแลนด์บริดจ์ของ สนข. จึงต้องนำทั้งท่าเรือ การเชื่อมต่อรถไฟ มอเตอร์เวย์ ท่าเรือสองฝั่ง รวมเป็นโครงการเดียวและจำเป็นต้องมี Operator รายเดียว 2. นักลงทุนที่มีศักยภาพในการลงทุนซึ่งจำเป็นต้องมีผู้ให้บริการการเดินเรือที่เป็นระดับโลกเข้ามาร่วมลงทุนในโครงการนี้ รวมถึงผู้ที่เป็น Port Operator ผู้บริหารท่าเรือ จำเป็นต้องรวมกันมาเป็นกลุ่มสำหรับนักลงทุนและมาบริหารในโครงการนี้ 3. กฎหมาย โดยมองว่ากฎหมายปัจจุบัน

โครงการแลนด์บริดจ์ไม่สามารถเกิดขึ้นได้เนื่องจากโครงการแลนด์บริดจ์มีส่วนประกอบด้วยกัน 3 ส่วน ไม่มีหน่วยงานใดเป็นเจ้าของโครงการได้เพียงหน่วยงานเดียว จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายในการพัฒนาพื้นที่ SEC โดยโครงการแลนด์บริดจ์เป็นเพียงส่วนประกอบในการพัฒนาพื้นที่ SEC ดังนั้น จึงมองว่าการพัฒนา SEC เป็นภาพใหญ่ที่สำคัญ และโครงการแลนด์บริดจ์จะเป็นส่วนที่จะเอื้อให้เกิดการพัฒนานั้น

4. เรื่องของสิ่งแวดล้อม โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างการศึกษาระเบียบผลกระทบสิ่งแวดล้อม รวมถึงการทำมาตรการต่าง ๆ ซึ่งการรับฟังความเห็นของประชาชนในเรื่องสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องลงพื้นที่ไปพูดคุยกับผู้ที่ได้รับผลกระทบเพื่อกำหนดเป็นมาตรการ และ 5. ประชาชนในพื้นที่ โดยได้มีการลงพื้นที่รับฟังความเห็นประชาชนทั้งในรายตำบลและหมู่บ้าน

นางสาวศรีญาดา ปาลิมพันธ์ กรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) ชี้แจงว่า ปัจจุบันได้มีการพูดถึง Sea Power คืออำนาจทางทะเล ในข้อบังคับการมีอำนาจทางทะเลคือท่าเรือ การที่โครงการแลนด์บริดจ์เป็นเมกะโปรเจกต์ ที่มีต่างชาตินำเม็ดเงิน 1.1 ล้านล้านบาท มาลงทุนสร้างท่าเทียบเรือน้ำลึกอย่างดี มีมาตรฐานพร้อม Knowhow ต่าง ๆ ให้กับเรา จะทำให้เราสามารถมีท่าเทียบเรือที่จะเชื่อมต่อไปในอีกหลาย ๆ ที่ ทั้งนี้ ท่าเทียบเรือที่จะเกิดขึ้นนี้ หัวทำไม่ได้มีการทับที่ดินสวนทุเรียนตามที่สมาชิกฯ กล่าวถึง แต่ท่าเทียบเรือจะออกห่างจากฝั่ง 4 - 5 กิโลเมตร ทั้ง 2 ด้าน ใช้ริชมแลนด์ในส่วนของน้ำลึกโดยออกไปกลางทะเล และอยู่ในจุดที่ลึกของร่องน้ำลึก ทำพื้นที่ทะเลให้เป็นพื้นดินกลางทะเลแล้วใช้สะพานจากท่าหัวที่มีอยู่เชื่อมออกไป ดังนั้น จะไม่มีการทับพื้นที่ใดทั้งสิ้น โดยโครงการแลนด์บริดจ์นี้ทำเพื่อให้คุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนในประเทศดีขึ้น ทำให้ GDP โตมากขึ้น และพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง โดยการที่เรามีท่าเทียบเรือระนองจะทำให้เราสามารถติดต่อกับกลุ่มบิมสเทคซึ่งมีประชากรประมาณ 1.5 พันล้านคน และการมีท่าเทียบเรือชุมพรจะทำให้เราสามารถไปติดต่อกับชายฝั่งประเทศญี่ปุ่นหรือเกาหลี และยังมีโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง หรือ Greater Mekong Subregion ที่สามารถมาทางรถไฟในการเชื่อมโยงประชากรอยู่ที่ 250 กว่าล้านคน นอกจากนี้อุตสาหกรรมหลังท่าที่จะเกิดขึ้นกับพี่น้องคนใต้ อาทิ อุตสาหกรรมฮาลาล เกษตรขั้นสูง สุขภาพ AI และอุตสาหกรรมเมกะเทรนด์ สิ่งเหล่านี้จะทำให้คุณภาพชีวิตและทักษะแรงงานของพี่น้องชาวภาคใต้สามารถที่จะยกระดับขึ้นมามีรายได้สูงอย่างไม่น่าเชื่อมาก่อน

นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์ กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) ชี้แจงว่า การก่อสร้างท่าเทียบเรือที่จังหวัดระนองซึ่งเป็นพื้นที่แหล่งอนุรักษ์ทะเลอันดามันหรือเรียกว่ามรดกโลก โดยพื้นที่ดังกล่าวเป็นการขอขึ้นบัญชีเมื่อปี 2547 ตั้งแต่พื้นที่ของจังหวัดระนอง ลงมาจังหวัดพังงา และมาถึงอุทยานแห่งชาติสิรินาถบางส่วนของจังหวัดภูเก็ต ในการก่อสร้างท่าเทียบเรือ นั้น เมื่อดูจากแผนที่แล้ว

การก่อสร้างทำเทียบเรือไม่ได้ติดแนวการขอพื้นที่มรดกโลกแต่จะติดในส่วนของถนนและสะพานบางส่วน อย่างไรก็ตาม ในการขอขึ้นพื้นที่มรดกโลกยังอยู่ในขั้นตอนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่กำลังรวบรวมเอกสารและข้อมูลต่างๆ นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้ง ซึ่งรัฐบาลจะเลือกปฏิบัติให้โครงการแลนด์บริดจ์เกิดขึ้นในด้านเศรษฐกิจหรือจะเลือกขอใช้พื้นที่ที่เป็นมรดกโลกเพื่อการอนุรักษ์ สิ่งนี้เป็นหน้าที่ของรัฐบาล สำหรับพี่น้องชาวจังหวัดระนองนั้น เห็นด้วยที่จะให้มีโครงการแลนด์บริดจ์เกิดขึ้น แต่ก็เห็นด้วยในเรื่องของความเป็นธรรมชาติ จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่พิจารณาเลือกโครงการแลนด์บริดจ์หรือมรดกโลก

รองศาสตราจารย์กิตติ ลิ่มสกุล ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) ชี้แจงว่า แนวคิดของการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้หรือ SEC เป็นแนวคิดหลัก ส่วนเรื่องของโครงการแลนด์บริดจ์นั้น เป็นเครื่องมือหรือเป็นตัวชี้นำ เนื่องจากภาคใต้ได้เสียสละให้กับการพัฒนาในภาคอื่น ๆ มานาน การพัฒนา SEC จึงเป็นเป้าหมายสำคัญของรัฐบาลชุดที่แล้วและรัฐบาลชุดนี้ โดยได้คำนวณไว้ชัดเจนแล้วว่าต้องใช้งบประมาณเท่าไร

ทั้งนี้ หลังจากที่สมาชิกฯ อภิปราย และกรรมการฯ ได้ตอบชี้แจงเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับรายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง การศึกษาโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน (โครงการแลนด์บริดจ์) ด้วยคะแนน 269 เสียง และมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนน 263 เสียง

(5) เรื่องที่ค้างพิจารณา

5.1 ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางบูรณาการร่วมกันระหว่างกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและจังหวัดพื้นที่ในเขตป่าสงวนเพื่อลดขั้นตอนการอนุมัติของอธิบดี ตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 (นายทรงยศ รามสูต เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากยังมีญัตติที่เกี่ยวข้องกันอีก 4 ฉบับ คือ

1. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงสิทธิตามรัฐธรรมนูญด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโภคและโครงสร้างพื้นฐานของชุมชนท้องถิ่นในเขตป่าสงวนแห่งชาติและป่าอนุรักษ์ (นายมานพ คีรีภูวดล เป็นผู้เสนอ) ตามระเบียบวาระที่ 6.1

2. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแนวทางการลดขั้นตอนในการขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าเพื่อทำประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (นายภาคภูมิ บุลย์ประมุข เป็นผู้เสนอ) ตามระเบียบวาระที่ 6.2

3. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตสร้าง ขยาย หรือปรับปรุงถนนสาธารณะที่ประชาชนใช้เดินทางสัญจรแต่กฎหมายกำหนดให้เป็นป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ เป็นผู้เสนอ) ตามระเบียบวาระที่ 6.4

4. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการขออนุญาตเข้าใช้พื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากนิคมสร้างตนเอง หรือพื้นที่จากหน่วยงานราชการอื่นในเขตปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (นายสาธิต ทวีผล เป็นผู้เสนอ) ตามระเบียบวาระที่ 6.5

โดยประธานฯ เห็นว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน สามารถรวมระเบียบวาระการประชุมเพื่อนำมาพิจารณาและลงมติพร้อมกันได้ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 55 (2) และ (4) ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

นายทรงยศ रामสูต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย นำเสนอญัตติต่อที่ประชุมสรุปใจความสำคัญว่า เนื่องด้วยกรณีหน่วยงานรัฐจัดสรรงบประมาณโครงการพัฒนาบริการสาธารณะในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยขออนุมัติอธิบดีกรมป่าไม้ ตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2559 พบว่า โครงการพัฒนาบริการสาธารณะในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ผ่านมาเกิดปัญหาความล่าช้าในกระบวนการขั้นตอนการอนุมัติ โดยต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการขออนุมัติหลายเดือน ส่งผลกระทบต่อโครงการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงานรัฐที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่กำหนด เนื่องจากที่ผ่านมาหน่วยงานรัฐสามารถสร้างถนนหลักเชื่อมหมู่บ้านในเขตป่าสงวนได้ แต่ปัจจุบันการปรับปรุงซ่อมสร้างทับถนนเดิมของหมู่บ้าน ซึ่งมีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ ชำรุด เสียหาย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยงานของรัฐอื่นใดมีโครงการปรับปรุงถนนเดิมอยู่ในเขตป่าสงวน โดยจะซ่อมแซม ลาดยาง หรือเทคอนกรีต ต้องขออนุญาตอธิบดีกรมป่าไม้ก่อนดำเนินโครงการ และในกรณีหมู่บ้านมีโครงการของรัฐลงในพื้นที่หมู่บ้านที่อยู่ในเขตป่าสงวนในลักษณะสิ่งปลูกสร้างถาวรก็ต้องรอใบอนุญาตก่อนดำเนินโครงการ ซึ่งกว่าจะได้รับหนังสืออนุญาต อนุมัติและตอบกลับงบประมาณที่ตั้งขอจัดสรรไว้ก็ตกไป จึงควรศึกษาแนวทางในการพัฒนาอย่างบูรณาการร่วมกันของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของคณะกรรมการระหว่างกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับจังหวัดพื้นที่ในเขตป่าสงวน ร่วมกันพิจารณาหาแนวทางลดขั้นตอนความซับซ้อนและพัฒนาระบบการอนุญาตและการอนุมัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

นายมานพ ศิริภูวตล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล

นำเสนอญัตติต่อที่ประชุมสรุปใจความสำคัญว่า ด้วยปัญหาข้อร้องเรียนอย่างต่อเนื่องจากประชาชน ผู้นำชุมชนท้องถิ่น รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ข้อติดขัด ในการพัฒนาสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐานของชุมชนท้องถิ่น ทั้งถนน น้ำประปา ไฟฟ้า รวมถึง โครงการพัฒนาอื่น ๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้หรือมีความล่าช้าเป็นอย่างมากหลายแห่ง แม้จะพยายาม เสนอโครงการขอรับงบประมาณต่อเนื่องทุกปีก็ไม่เคยได้รับการอนุมัติเนื่องจากติดขัดในขั้นตอน การอนุญาตจากหน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่เขตป่าของรัฐตามกฎหมาย ทั้งเขตป่าสงวนแห่งชาติและ ป่าอนุรักษ์ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนจำนวนมากที่อยู่อาศัยทับซ้อนพื้นที่ป่าของรัฐถูกจำกัด การพัฒนากลายเป็นปัญหาส่งสมยาวนานกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน สิทธิชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะชุมชนชาติพันธุ์ - ชนเผ่าพื้นเมืองที่ต้องอยู่อาศัยอย่างลำบาก แม้รัฐธรรมนูญได้บัญญัติ เรื่องสิทธิดังกล่าวอย่างชัดเจน อาทิ การจัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ของประชาชนอย่างทั่วถึง แต่ปัญหาดังกล่าวไม่เคยได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรมแต่อย่างใด

นายภาคภูมิ บุญประมุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคพลังประชารัฐ

นำเสนอญัตติต่อที่ประชุมสรุปใจความสำคัญว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2563 เรื่อง การเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ และขอผ่อนผันมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2523 ในกรณีที่ปรากฏว่ายังมีส่วนราชการใดเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ก่อนได้รับอนุญาต ให้ยืนยันคำขอ อนุญาตเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ ภายใน 180 วัน นับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ ประกอบกับ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2564 ให้ขยายระยะเวลาการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ ในพื้นที่ป่าไม้อีก 120 วัน ปรากฏว่ามีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนหนึ่งได้ยื่นขออนุญาตฯ ตามห้วง ระยะเวลา และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกเป็นจำนวนหนึ่งที่ยังไม่ได้ยื่นคำขออนุญาตเข้าทำ ประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้และขอผ่อนผันได้ทันกำหนดระยะเวลาตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติไว้ โดยเฉพาะ การเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 เนื่องจากองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ทราบว่าพื้นที่ที่เข้าทำประโยชน์เข้าข่ายเป็นพื้นที่ป่า ตามคำนิยามของ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 4 บัญญัติว่า "ป่า หมายความว่า ที่ดินที่ยังมิได้มีบุคคล ได้มาตามกฎหมายที่ดิน" มีขอบเขตความหมายกว้างขวางเพียงใด และอยู่ในบังคับที่จะต้องขออนุญาต ตามมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 หรือไม่ นั้น พื้นที่ที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเข้าทำประโยชน์ตามความเป็นจริงไม่มีสภาพเป็นป่าไม้ ไม่มีการแผ้วถาง ตัดต้นไม้ หรือทำให้ ทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในป่าได้รับความเสียหายเสื่อมสภาพหรือหมดสิ้นไปแต่เป็นเพียงการดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้บริการสาธารณะในเขตหมู่บ้าน เขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ซึ่งโดยสภาพเป็นเขตชุมชนที่พลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันมายาวนาน เช่น ก่อสร้างถนน การปรับปรุงถนน การก่อสร้างระบบประปาในพื้นที่สาธารณประโยชน์ สิ่งที่เป็นสาธารณูปโภคอื่นที่มี อยู่เดิม การขุดลอกแหล่งน้ำตามธรรมชาติมิให้ต้นเขินซึ่งถือเป็นการบำรุงรักษาแหล่งน้ำสาธารณะ มิใช่

เป็นการก่อสร้างใหม่ ประกอบกับ ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 7) มาเป็นแนวทาง ประกอบการพิจารณาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมกล่าวได้ว่า พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ได้กำหนด บทนิยามของ "ป่า" ไว้ในมาตรา 4 (1) ว่าหมายความถึง ที่ดินที่ยังไม่มีบุคคลใดได้มาตามประมวล กฎหมายที่ดิน จึงเป็นการกำหนดความหมายของป่าโดยถือเกณฑ์การได้มาตามประมวลกฎหมาย ที่ดินเป็นสำคัญ ไม่ว่าที่ดินในบริเวณนั้นจะมีทรัพยากรป่าไม้เหลืออยู่หรือไม่ และเนื่องจากมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ได้บัญญัติห้ามการก่อสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า หรือกระทำการด้วยประการใดอันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือ หรือครอบครองป่าไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น โดยผลของบทบัญญัติดังกล่าว หากโครงการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นประสงค์จะใช้พื้นที่ในเขตป่าต้องขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเข้าดำเนินการ

จากปัญหาอุปสรรคดังกล่าว เป็นเหตุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถจัดบริการ สาธารณะให้ประชาชนได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากกระบวนการดำเนินการขออนุญาตและการพิจารณา อนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่า มีความยุ่งยาก ซับซ้อน และใช้ระยะเวลานาน จึงไม่สามารถแก้ไข ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนตามคำร้องขอได้ จึงทำให้ประชาชนไม่ได้รับการบริการและการ แก้ไขปัญหาอย่างทันต่อเวลา ทำให้เสียโอกาส เกิดความไม่พึงพอใจในการให้บริการของภาครัฐ เกิดความไม่แน่นอนในการใช้ประโยชน์ และอาจทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เข้าใช้ประโยชน์ ในการจัดบริการสาธารณะ ต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย อีกทั้งไม่สามารถตอบสนองความต้องการ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้อย่างสมดุล ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์และขาดการยอมรับของประชาชนในพื้นที่ส่งผลนำไปสู่ปัญหาความขัดแย้ง เช่น การให้ใช้พื้นที่สาธารณประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกันในการดำเนินการโครงการต่าง ๆ ไม่มี กฎหมายที่ให้อำนาจในการใช้ดุลพินิจกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าเพื่อพิจารณาถึง สถานการณ์เฉพาะเรื่องเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและรวดเร็ว เพื่อให้ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาการขาดหน่วยงานกลางที่มีอำนาจในการจัดทำและดูแลการเข้าทำประโยชน์จากพื้นที่ป่า ขาดการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานผู้เข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่ากับกรมป่าไม้

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี ผู้เสนอญัตติ ได้มอบหมายให้ **นายเกษรา ทรัพย์สมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรครวมไทย สร้างชาติ พรรครวมไทยสร้างชาติ** นำเสนอญัตติต่อที่ประชุมสรุปใจความสำคัญว่า เนื่องจากในอดีต การเดินทางสัญจรของประชาชนเป็นทางเดินเท้า ทางเกวียน ยังไม่มีการสร้างถนนที่เป็นกิจจะลักษณะ ขึ้นทะเบียนเป็นทางหลวงสาธารณะอย่างทุกวันนี้ ต่อมาประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 2 ได้บัญญัติ ให้ที่ดินซึ่งไม่ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดให้ถือเป็นของรัฐ ประกอบ มาตรา 4 (1) แห่ง พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 บัญญัติให้ "ป่า" หมายความว่า ที่ดินที่ยังมิได้มีบุคคลได้มา ตามกฎหมายที่ดิน ด้วยบทบัญญัติดังกล่าว ทำให้ถนนที่ประชาชนใช้สัญจรในหลายพื้นที่ของประเทศไทย ที่ยังไม่สร้าง ขยายและขึ้นทะเบียนเป็นทางหลวงสาธารณะ แต่ประชาชนยังใช้เดินทางสัญจรอยู่จนถึง

ปัจจุบันจึงเป็นไปตามกฎหมาย ทั้งนี้ หากหน่วยงานของรัฐมีความจำเป็นต้องสร้าง ขยาย หรือปรับปรุง ถนน ต้องขออนุญาตหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ อีกทั้งด้วยหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจได้ กำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน และต้องใช้เวลาานาน ไม่สอดคล้องกับการใช้ ประโยชน์ในที่ดินซึ่งประชาชนได้ใช้เดินทางสัญจรตั้งแต่ก่อนกฎหมายมีผลใช้บังคับ จึงเป็นอุปสรรค อย่างมากต่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศที่มี อำนาจและหน้าที่สร้าง ขยาย และบำรุงรักษาถนนที่ประชาชนใช้สัญจรตามกฎหมาย ด้วยสภาพปัญหา และความจำเป็นของหน่วยงานของรัฐโดยเฉพาะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศที่มี ความจำเป็นต้องสร้าง ขยาย และบำรุงรักษาถนนให้ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัยใน การสัญจร อันจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการใช้ที่ดินของรัฐเพื่อประโยชน์สาธารณะและการจัดทำบริการ สาธารณะให้บรรลุผล ดังนั้น จึงควรมีการพิจารณาศึกษาแนวทางการกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาต สร้าง ขยาย หรือปรับปรุงถนนสาธารณะที่ประชาชนใช้เดินทางสัญจรแต่กฎหมายกำหนดให้เป็นป้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 เพื่อให้มีหลักเกณฑ์การอนุญาตที่มีความสะดวก รวดเร็ว อันเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากยิ่งขึ้น

นายสาธิต ทวีผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคก้าวไกล นำเสนอ ญัตติต่อที่ประชุมสรุปใจความสำคัญว่า ด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและ จัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น แต่ปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเทศไทยอีกหลายแห่งมีความประสงค์ก่อสร้างสำนักงานหรือกิจการต่าง ๆ แต่ไม่มีพื้นที่เป็น ของตนเองทำให้การปฏิบัติงานเกิดความไม่สะดวก ไม่สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความประสงค์ที่จะขออนุญาตเข้าใช้พื้นที่จากนิคมสร้างตนเอง จำนวน 43 แห่งทั่วประเทศ หรือพื้นที่จากหน่วยงานราชการอื่น เพื่อปรับปรุงพื้นที่ให้ใช้ประโยชน์กับ ทางราชการในการจัดงานและการให้บริการสาธารณะ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนได้เพิ่มขึ้น โดยขณะนี้การปฏิบัติงาน การดำเนินนโยบาย และการแก้ไขปัญหาของประชาชนเป็นไปด้วย ความยากลำบาก ประกอบกับการขออนุญาตเข้าใช้พื้นที่จากนิคมสร้างตนเองหรือพื้นที่หน่วยงาน ราชการอื่นมีระยะเวลาดำเนินการที่ค่อนข้างนาน ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน ในพื้นที่ได้อย่างทันท่วงที การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงยังขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

สมาชิกฯ อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ สมาชิกฯ ได้อภิปรายสนับสนุนญัตติทั้ง 4 ญัตติดังกล่าว เนื่องจากปัญหาเรื่องสิทธิในที่ทำกิน การสร้างประโยชน์ และการพัฒนาที่ดินที่ติดเขตป่าสงวนหรืออุทยานแห่งชาติจะเป็นปัญหาให้การ พัฒนาอย่างกว้างขวางทั่วทุกจังหวัดในประเทศไทย เรื่องของการขอเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่า เป็นปัญหาที่ทำให้จังหวัดต่าง ๆ มีความเจริญที่ล่าช้าไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง ประชาชนทุกคน

ลำบากมาหลายสิบปี เป็นอุปสรรคต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บาง อบต. ไม่ต้องรอกงบประมาณ มีเงินสะสมจำนวนมากแต่ไม่สามารถใช้ได้ จะใช้พัฒนาเรื่องใดก็ต้องรอขออนุญาตจากกรมป่าไม้หรืออธิบดีซึ่งล่าช้ามาก ดัดขัดที่ระเบียบขั้นตอนการขออนุญาตที่รออาศัยอำนาจของอธิบดี แต่เพียงผู้เดียว ยกตัวอย่างในจังหวัดตากมีพื้นที่ป่าไม้เกือบร้อยละ 80 มีอุทยานแห่งชาติ 7 แห่ง โดยกระทรวงมหาดไทยได้อนุญาตให้มีหมู่บ้าน มีบ้านเลขที่ชัดเจน กระทรวงศึกษาธิการ ให้โรงเรียนศูนย์เด็กเล็ก กระทรวงสาธารณสุข ให้สถานอนามัย รพ.สต. แต่กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่อนุญาตให้ชาวบ้านได้มีถนนที่ดี มีไฟฟ้าใช้ หรือจะอนุญาตแต่ละครั้งก็ใช้เวลาหลายปี ซึ่งตั้งแต่สมาชิกฯ มาเป็นผู้แทนราษฎร มีความมุ่งมั่นที่จะทำเรื่องนี้โดยได้อภิปราย 2 ครั้ง หรือ 3 ครั้ง ยื่นหนังสือร้องทุกข์ร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่าง ๆ อีก 4 ครั้งขออนุญาตที่ประชุมกรรมการเพื่อลงพื้นที่ศึกษาเรื่องการขยายเขตไฟฟ้าในพื้นที่ป่าอีก 1 ครั้ง แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ นอกจากนี้ทุกโครงการที่ขอรับงบประมาณจะต้องขออนุญาตจากพื้นที่ก่อน ทำให้แทบจะไม่มีโอกาสขอรับงบประมาณจากรัฐบาลเนื่องจากมักถูกปิดกั้นตั้งแต่ขั้นตอนการขออนุญาต และหากไม่ขออนุญาตก็จะมี การร้องเรียนหน่วยงานต่าง ๆ จนเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องพ้นจากตำแหน่งและไม่สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งได้ นอกจากนี้ ขั้นตอนการขออนุญาตยังมีหลายขั้นตอนและความยุ่งยากเป็นอย่างมาก จึงขอให้คณะกรรมการฯ แก้ปัญหาอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันปีงบประมาณถัดไป โดยไม่ต้องมีใครถูกดำเนินคดีอย่างไม่ถูกต้อง และเพื่อให้ได้รับงบประมาณสำหรับจัดทำบริการสาธารณะในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน อย่างไรก็ตาม กลับมีความเหลื่อมล้ำและอาศัยช่องว่างทางกฎหมายเปิดโอกาสให้เอกชนมาเช่าพื้นที่ในเชิงพาณิชย์ แต่เมื่อชาวบ้านมาขอใช้พื้นที่กลับไม่อนุญาต ทั้งที่บางพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่ที่ชาวบ้านอาศัยมาเป็นระยะเวลานาน หากมีการตั้งคณะกรรมการฯ ฝ่ายค้านและรัฐบาลจะสามารถช่วยกันแก้ไขปัญหาให้แก่ชาวบ้านอย่างเป็นรูปธรรมได้ ในบางพื้นที่ที่ถูกประกาศให้เป็นพื้นที่ป่าสงวนกลายเป็นชุมชนที่มีหลักฐานการอยู่อาศัยมาเป็นระยะเวลานานหลายร้อยปี ทำให้เมื่อถูกประกาศให้เป็นพื้นที่ป่าสงวนได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชน เนื่องจากไม่สามารถพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานได้ ทั้งที่เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ จึงมีความยุ่งยากซับซ้อนในการขออนุญาต จนนำมาซึ่งปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ทำให้ประชาชนขาดโอกาสในการพัฒนาพื้นที่ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น ๆ ทั้งที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน การตั้งคณะกรรมการขึ้นมาศึกษาปัญหาจะเป็นการคืนชีวิต เวลา และโอกาสที่เสียไปของพี่น้องประชาชนให้กลับคืนมา

ทั้งนี้ ได้มีสมาชิกฯ เสนอญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยขอนำระเบียบวาระที่ 5.7 และ 5.18 ของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17 คือ ร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ขึ้นมา

พิจารณาต่อจากระเบียบวาระที่ 5.1 ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันพุธที่ 21 กุมภาพันธ์ 2567
ซึ่งที่ประชุมให้การรับรอง จากนั้น ประธานฯ สั่งปิดประชุมเวลา 20.20 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 20.20 นาฬิกา

*****

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร